การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเขียน

ปริญญานิพนธ์

ของ

นลินนุช อำนวยสิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กันยายน 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเขียน

บทคัดย่อ

ของ

นลินนุช อำนวยสิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กันยายน 2546

ท ศ ๓๗๙

นลินนุช อำนวยสิน. (2546), *การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียน*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู ,รองศาสตราจารย์ บุญรักษ์ ตันฑ์เจริญรัตน์

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนสะกดคำตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อศึกษาความสามารถเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อน และหลังใช้ชุดการสอนเขียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีระดับสติปัญญาปกติไม่มีความพิการซ้ำซ้อน และกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แผนการสอนเขียน และแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนเขียนมีค่าประสิทธิภาพ 84.75 / 86.00 โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนมีความสามารถเขียนคำอยู่ในระดับดี

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

A STUDY ON WRITING ABILITY OF THE CHILDREN WITH LEARNING DIFFICULTY THROUGH INTEGRATED WRITING INSTRUCTIONAL PACKAGES

AN ABSTRACT

BY

NALINNOOT AMNUAYSIN

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree in Special Education

at Srinakharinwirot University

September 2003

Nalinnoot Amnuaysin. (2003). *A Study on Writing Ability of the Children With Learning Difficulty through Integrated Writing Instructional Packages* . , Master thesis , M.Ed (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof. Dr.Padoong Arayawinyoo, Assoc. Prof. Boonrak Tungharoenrat.

The purpose of this study was three fold : to investigate the efficiency of writing instructional package , to investigate and compare the writing ability of children with learning disabilities before and after using by Writing Instructional Packages.

The subjects were 6 Prathom Suksa II children with learning disabilities at Banmaisookasame , School , Sukhothai , in the second semester of the 2002 academic year. The study continued for 24 sessions. Each session took 50 minutes, 3 times a week.

The Writing Ability Test and Learning Program was used in the analysis. The pretest and posttest scores were analyzed using Wilcoxon Matched Pairs Singned Ranks Test.

The findings of this study were as follows :

1. The efficiency of Writing Instructional Packages was established at 84.75 / 86.00

2. The writing ability of the children with learning disabilities by using Writing Instructional Packages was at good level.

3. The comparison of the pretest and posttest scores yielded significant difference at .05 level. The posttest scores increased.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
โดยใช้ชุดการสอนเขียน

ของ
นางนลินนุช อำนวยสิน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาภรณ์ หะวานนท์)
วันที่ กันยายน พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ บุญรักษ์ ตัณฑ์เจริญรัตน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงทอง ไสยวรรณ์)

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จลงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู รองศาสตราจารย์ บุญรักษ์ ตัณฑ์เจริญรัตน์ ที่ได้กรุณาแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์นี้ได้จนสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงทอง ไสยวรรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตภัทร อุปราวิทยานันท์ และ อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และให้ข้อเสนอแนะต่างๆเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม และคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและทดลองในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ น้อง และสามี รวมถึงเพื่อนนิสิตปริญญาโททุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

นลินนุช อำนวยสิน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
	ความสำคัญของการวิจัย	2
	ขอบเขตของการวิจัย	2
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
	ตัวแปรที่ศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	3
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	6
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการสอน	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	34
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	46
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	46
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	47
	อภิปรายผล	47
	ข้อเสนอแนะ	49
บรรณานุกรม		50
ภาคผนวก		58
ประวัติย่อผู้วิจัย		175

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80.....	43
2	คะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน.....	44
3	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังได้รับการสอนเขียนโดยชุดการสอนเขียน..	45
4	แบบบันทึกการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี.....	60
5	แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ.....	71
6	แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอน.....	73

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 1 62

2 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 2 63

3 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 3 64

4 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 4 65

5 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 5 66

6 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคนที่ 6 67

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่ควรภูมิใจและรักษาไว้ตลอดกาล การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้นอกจากการคำนึงถึงความสำคัญดังกล่าวแล้ว จุดหมายหลักของการเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสารและแสวงหาความรู้ต่าง ๆ สำหรับการได้รับประโยชน์และผลสำเร็จในชีวิต หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์จะให้เป็นเครื่องมือแก่ผู้เรียนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ ทั้งในเรื่องของการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ครูและผู้เรียนควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ครูต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนต้องเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป

สำหรับแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ศรียา นิยมธรรม (2540:54) ได้อ้างถึงงานวิจัยของศาสตราจารย์ เจเนท เลอร์นเนอร์ ว่าไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอน ที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิผลกับเด็กทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศาสตราจารย์ อลิซาเบธ คอปปิทซ์ ที่สรุปไว้เช่นกันว่า ปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กกลุ่มนี้ ไม่สามารถแก้ไข หรือรักษาได้ด้วยวิธีสอนโดยเฉพาะวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้เทคนิคในการฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ดังนั้น การสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลายรูปแบบเพื่อให้ เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของเด็กแต่ละคนชุดการสอนเขียนก็เป็นวิธีสอนอีกวิธีหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เพราะเป็นเทคนิคการสอนเขียนที่สามารถให้เด็กเขียนได้ ผดุง อารยะวิญญู (2539:281) กล่าวว่า นอกจากวิธีการสอนแล้วการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็มีความสำคัญต่อเด็กเหล่านี้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยด้านการเขียน เพราะเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนที่สุดทางภาษา

สุนันท์ ศลโกสุม (2526:84) มีความเห็นว่าปัญหาการสอนภาษาไทยด้านการเขียนที่เกี่ยวกับตัวครู คือครูไม่ใคร่ได้ฝึกทักษะการเขียนให้กับนักเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นมีมาก ครูตรวจงานไม่ทัน ซึ่งมีความเห็นเช่นเดียวกับ สุจริต เพียรชอบ (2531:11) ที่กล่าวว่าครูแต่ละคนสอนนักเรียนจำนวนมาก ไม่มีเวลาตรวจงานในรายละเอียด ทำให้นักเรียนไม่ทราบข้อบกพร่องของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการสอนเขียนที่ต้องมีการตรวจ

แก้ไขข้อเขียน และชี้แนะข้อบกพร่องเมื่อนักเรียนไม่ทราบผลย้อนกลับทำให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจในงานเขียนของตนเอง ไม่เห็นความสำคัญ และไม่เกิดแรงจูงใจ ในการเขียน

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดการสอนเขียนมาใช้ในการสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นการค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆและเป็นแนวทางในการเสนอแนะแก่ครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยพัฒนาความสามารถของเด็กให้เหมาะกับศักยภาพของตน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้ใช้ชุดการสอนเขียนในการเรียนการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้จะได้ชุดการสอนเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยนำชุดการสอนเขียนไปใช้ในการสอนเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนวิชาภาษาไทยกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใน โรงเรียนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจากนักเรียนทั้งหมด 1 ห้องเรียน โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู.(2535 : 121-139) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .99 แบบสำรวจนี้ใช้สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม ซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็ก

2. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจปัญหาในการเรียน ของเด็กที่สำรวจแล้วมาทำการประเมินเพื่อตัดสินว่า เด็กคนใดเป็นผู้ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

3. นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่ 10 ลงมา นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดการสอนเขียนสะกดคำ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ทักษะในการเขียนสะกดคำวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดเนื้อหาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด การเขียนสะกดคำอักษรควบ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ และการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ มีจำนวน 25 ข้อ โดยข้อที่ทำถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ทำผิดให้ 0 คะแนน

2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กนักเรียนที่มีความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นคำใหม่และคำยากในบทเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2ทั้ง 2เล่ม ซึ่งความยุ่งยากนี้ปรากฏให้เห็นชัดเจนในกระบวนการทดสอบเด็กก่อนการทดลอง

3. ชุดการสอนเขียน หมายถึง ชุดการสอนเขียนสะกดคำที่จัดทำขึ้นโดยให้นักเรียนนำตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ ตัวการันต์ ที่กำหนดมาให้ นำมาเขียนสะกดคำลงในช่องตารางที่กำหนดไว้ให้ครบตามจำนวนช่องของตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

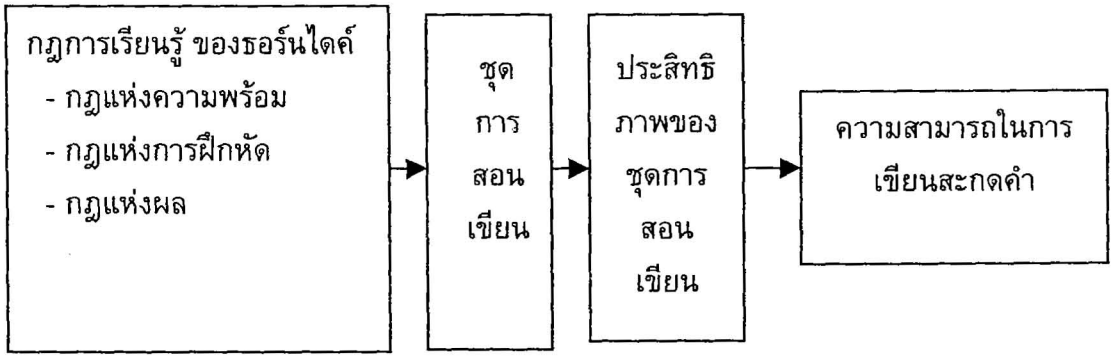
4. ประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน หมายถึง อัตราส่วนความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างร้อยละค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างเรียน กับร้อยละค่าเฉลี่ยความสามารถเขียนคำหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้กำหนดไว้ในระดับร้อยละ 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยของผู้เรียนโดยเฉลี่ย 80%

80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย 80%

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนการเขียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้ใช้ชุดการสอนเขียนอยู่ในระดับดี

3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนหลังได้ใช้ชุดการสอนเขียนสูงขึ้น

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงลำดับหัวข้อไว้ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
    - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
    - 1.2 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
    - 1.3 เด็กประถมศึกษากับการเรียนรู้
    - 1.4 การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
    - 1.5 ทฤษฎีการเรียนรู้
    - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
    - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
    - 2.2 การสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการเขียนสะกดคำ
    - 2.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
    - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการสอน
    - 3.1 ความหมายของการสอน
    - 3.2 ประเภทของการสอน
    - 3.3 การหาประสิทธิภาพของการสอน
    - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 115) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าว มิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกติอาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กมีปัญหาทางสมอง และเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวผิดปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

จากความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ดังนี้ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์และพฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือ โดยใช้วิธีเดียวกับเด็กปกติ จำเป็นต้องใช้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ หรือเรียก อีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาพิเศษ

ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: 29 – 32) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยแยกตามประเภทของปัญหาไว้ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการอ่าน

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้เท่ากับระดับเด็กในชั้นเรียนเดียวกันแม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษแล้วซึ่งอาจเป็นผลจากความ

บกพร่องของการมองเห็นหรือได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมจึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น เครียด อารมณ์เสีย หน้างออ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ อ่านเรียงลำดับคำผิด อ่านสับสนตำแหน่ง อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำที่อ่านเอาเรื่องไม่ได้ บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้ จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ แยกสระเสียงสั้น-ยาวไม่ได้ เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการเขียน

2.1 สาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหาด้านการเขียน มาจากความบกพร่องซึ่งอาจเกิดจากการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและสายตาไม่ดี จึงทำให้เด็กลอกตัวอักษร และตัวเลขไม่ถูก ความบกพร่องของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้ และ ความบกพร่องในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยคจึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวม หรือจัดระบบความคิดเพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้

2.2 พฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาในการเขียนอาจจะปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เช่น การเขียนตัวอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย - ขวา ,หน้า - หลัง , บน - ล่าง การเว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง เขียนหนังสือไม่เป็นตัว เขียนหนังสือรูปร่างสม่ำเสมอ เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระจก เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน และจำทักษะพื้นฐานการเขียนไม่ได้ เป็นต้น

3. ปัญหาด้านการสะกดคำ เด็กที่มีปัญหาด้านการสะกดคำ มักมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เช่น เรียงตัวอักษรในคำผิด สลับตัวอักษร และคำมีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว และสร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง เป็นต้น

4. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ เด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์ จะมีปัญหาด้านการกะระยะ การคิดเป็นเชิงปริมาณ หรือภาษาสัญลักษณ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ต่ำ ซึ่งเด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์มักจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เช่น ลืมตำแหน่งบนหน้ากระดาษ ทำงานไม่เสร็จใน 1 หน้าที่กำหนดให้ มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัว เช่น 6 – 9 , 2 – 5 , 17 – 71 เป็นต้น เขียนตัวเลขจากหลังมาหน้า เขียนตัวเลขจากซ้ายมาขวา มีปัญหาในการลากเส้นตัวเลข มีปัญหาในการลอกรูปทรงต่างๆและลอกโจทย์ปัญหา ไม่สามารถจำเงื่อนไขกฎข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์ มีปัญหาในการเรียนรู้ข้อเท็จจริงบางเรื่อง ทำผิดเพราะสะเพร่าบ่อยๆ ยอมแพ้ง่ายๆ มีปัญหาในการเชื่อมโยงจำนวนกับสัญลักษณ์ สับสนข้อมูลในแนวตั้ง และการเว้นระยะ ทำโจทย์ปัญหาไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

ศรียา นิยมธรรม (2540:41-42) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า เมื่อจัดกลุ่มลักษณะรวมๆของปัญหาทางการเรียน อาจมองได้ใน 4 ด้านใหญ่ๆ ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย หรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา

2. ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน

3. ด้านกลไกการเคลื่อนไหว(Motor) เช่นการประสานงานกันของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย

4. ด้านสังคม (Social) เช่นความสำพันธ์กับเพื่อนๆ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะมีปัญหาทางด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านการสะกดคำและปัญหาทางคณิตศาสตร์ จึงทำให้เด็กเกิดปัญหาทางการอ่าน การเขียน การพูด และการคิดคำนวณ พฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ เช่น เด็กบางคนมีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน แต่ไม่มีปัญหาทางคณิตศาสตร์ แต่สำหรับเด็กบางคนอาจมีปัญหาทุกด้าน

เด็กประถมศึกษากับปัญหาทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2538 : 26-29) ได้กล่าวถึงปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษาไว้ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้เด็กระดับประถมศึกษามีกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับและบันทึกข้อมูล ข่าวสารเข้าสู่สมอง อาศัยประสาทสัมผัสที่สำคัญสามส่วน คือ การเห็น การได้ยิน และกายสัมผัส ถ้าประสาทสัมผัสเหล่านี้บกพร่องจะทำให้กระบวนการรับรู้ และบันทึกข้อมูลข่าวสารบกพร่องตามไปด้วย

ขั้นที่ 2 การผสมผสานข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การเรียบเรียง การจัดลำดับข้อมูลที่ถูกต้อง (Sequencing) การเข้าใจเนื้อหาที่นำมาใช้ในขณะนั้น (Abstraction) และการประมวลข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่เข้าด้วยกันอย่างมีระบบระเบียบ(Organization) เด็กที่มีปัญญาทางการเรียนรู้บางคนมีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลาย ๆ ด้าน จากที่กล่าวมา และความบกพร่องที่เกิดขึ้นนั้นอาจมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากการรับรู้ทางการเห็น การได้ยิน หรือกายสัมผัส

ขั้นที่ 3 การเก็บข้อมูลข่าวสารเพื่อจะนำมาใช้ต่อไป หรือความจำ โดยทั่วไปความจำมีสองชนิด คือ ความจำระยะสั้นกับความจำระยะยาว ความจำระยะสั้นเป็นความสามารถที่จะจดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ตลอดเวลาที่กำลังให้ความสนใจกับสิ่งนั้นอยู่ เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์ที่ดูจากสมุดบันทึกหมายเลข ซึ่งอาจจะลืมหมายเลขดังกล่าวได้ถ้ามีคนมาทักทายก่อนที่จะหมุนหมายเลขเสร็จ ส่วนความจำระยะยาวเป็นความสามารถในการเก็บข้อมูลข่าวสารหลังจากที่ได้ท่องทบทวนซ้ำๆหลายครั้ง การที่นักเรียนมีความจำระยะสั้นบกพร่องนั้นอาจเป็นผลเนื่องมาจากการรับรองข้อมูลที่ประสาทสัมผัสต่างๆทางการเห็น การได้ยิน หรือกายสัมผัสบกพร่อง

ขั้นที่ 4 การส่งออกข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การส่งข่าวสารซึ่งอยู่ภายในสมองโดยผ่านสื่อทางภาษา หรือทางกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวไปสู่ผู้รับ เช่น การพูด การอธิบาย การเขียน การวาดภาพ การแสดงสีหน้ากิริยาท่าทาง

2. ลักษณะทั่วไปของเด็กระดับประถมศึกษา ที่มีปัญหาทางเรียนรู้มี 5 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ปัญหาในการเรียนวิชาการ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของเด็กเหมาะสมกับความสามารถทางเชาว์ปัญญาที่วัดได้ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และไม่ได้รับความช่วยเหลือเมื่ออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 - 3 อาจมีความรู้ในวิชาการบางด้านช้ากว่าเพื่อนในวัยเดียวกันประมาณ 1 ปี ถึง 1 ปีครึ่ง และถ้าอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 จะมีความล่าช้ากว่าเพื่อนประมาณ 2 ปีขึ้นไป

2.2 มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนส่วนใหญ่ ได้แก่ ความเข้าใจจากการฟัง หรือการอ่าน การพูดแสดงความรู้สึกทั่วไป ทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน การเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดทั่วไป การคำนวณในเชิงคณิตศาสตร์ การให้เหตุผลในเชิงคณิตศาสตร์

2.3 อาจมีความผิดปกติ หรือไม่มีความผิดปกติในระบบประสาทสมองส่วนกลาง

2.4 ไม่ได้เป็นปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาสิ่งแวดล้อม

2.5 ไม่ได้เป็นปัญหาทางการเรียนรู้ซึ่งมีสาเหตุมาจากอาการปัญญาอ่อนหรือบกพร่องทางอารมณ์

การจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน (2538 : 83-86) กล่าวว่า ปัญหาทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวาง ทั้งพฤติกรรมการเรียนวิชาการและพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1. สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองดูวัตถุต่างๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น

2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ หรือสิ่งที่พบว่าเป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีปัญหาทางการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่อาจให้เด็กตอบปากเปล่าหรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน

3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็ก หลังจากที่เด็กประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว

4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องทำความคิดรวบยอดใหม่ให้ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้เอง

5. ช่วยให้เด็กตระหนักถึง เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กจะทำอะไรได้ในวันพรุ่งนี้บ้าง

6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจน ที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงาน ให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเขา จากนั้น ค่อย ๆ จำกัดเวลาพร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันทีโดยอธิบายใหม่และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชมและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชมโดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจ

8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้

9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ และไม่อาจเรียนรู้ได้

10. เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้นควรเริ่มสอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้เด็กทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกมุมที่จะนั่งทำงาน และใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทปหรือคอมพิวเตอร์เอง เป็นต้น

12. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่ให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำ และทบทวนบ่อยๆ เพราะตามปกติเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์ซ้ำและบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดทำป้ายกระดาษแข็งหรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่า ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า "พยายามทำงานต่อไป" และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า

"หนูมีปัญหา" ให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กได้บ้างและป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่ง ยกมือ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ และนอกจากนี้ ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนเด็กให้ทำงานต่อไปอีก

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ควรจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของเด็ก โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่างๆกันไป และกิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความหลากหลาย เพื่อให้เด็กได้สามารถเลือกงานที่ทำได้ รูปแบบของกิจกรรม หรือเกมที่จัดขึ้นควรให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น ได้ยินและได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานในการเรียน และเรียนรู้ได้รวดเร็ว และใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

ทฤษฎีการเรียนรู้

มาลินี จุฑะรพ (2537 : 81-83) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของ เอ็ดเวิร์ด แอล. ธรอนไดค์ (Edward L.Thondike) ไว้ว่า

การเรียนรู้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยสิ่งเร้าสิ่งหนึ่งอาจเกิดการตอบสนองได้หลายทาง ซึ่ง ธรอนไดค์ ได้ตั้งเป็นกฎแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม(Law of Readiness) แบ่งเป็น 3 กฎย่อย คือ

1.1 ถ้าบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำ มีหลักการว่าเมื่อบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำจะเกิดความพอใจ(When a conduction until is ready to conduction by it is satisfying)

1.2 ถ้าบุคคลพร้อมแล้วไม่ได้กระทำ มีหลักการว่า เมื่อบุคคลพร้อมจะกระทำแล้ว ไม่ได้กระทำก็ย่อมจะเกิดความรำคาญใจ (For a condition until is ready to conduction not conduction is annoying)

1.3 ถ้าบุคคลไม่พร้อมแต่ถูกบังคับให้กระทำ มีหลักการว่า เมื่อบุคคลไม่พร้อมแต่ถูกบังคับให้กระทำก็จะเกิดความรำคาญใจ (When a conduction unit unready for conduction is forced to conduct conduction by it is satisfying)

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) มีหลักการว่า ถ้าบุคคลไม่พร้อมแต่ถูกบังคับให้กระทำ หรือฝึกฝนและทบทวนบ่อยๆ ก็จะกระทำได้ดีและเกิดความชำนาญ (Law of use and Disuse) เช่นนักเรียนที่ขยันทำแบบฝึกหัด ย่อมจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) มีหลักการว่า ถ้าบุคคลได้กระทำสิ่งใดแล้วได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็อยากจะกระทำสิ่งนั้นอีก แต่ถ้ากระทำแล้วไม่ได้ผลดีก็ไม่อยากจะกระทำอีก

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่าเมื่อบุคคลใดมีความพร้อมและไม่พร้อม แต่ถ้าถูกให้กระทำ หรือถูกบังคับให้กระทำการฝึกฝน และทบทวนบ่อยๆ ก็จะกระทำได้ดี และเกิดความชำนาญ ผลที่ได้ก็เป็นที่น่าพอใจก็อยากจะกระทำสิ่งนั้นอีก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 2- 3) ได้สร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6 - 12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐานพร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับเด็กทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและตัดสินใจในการคัดแยก เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็ก 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และสำรวจปัญหาในการเรียน 25 ด้านย่อย ๆ คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับ การเข้าใจ ความหมาย การจำตัวเลข สัญลักษณ์ การคำนวณ เวลา ขนาด การจัดลำดับ ทิศทาง การเดิน/วิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ความร่วมมือ ความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ การรับผิดชอบ คำถามทั้งหมดมี 50 ข้อ โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินเด็ก ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้คือ ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีและไม่ลำเอียง

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3 - 4) ได้สร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับปฐมวัยที่อยู่ในช่วงอายุ 4 - 6 ขวบ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับเด็กไทย พร้อมทั้งมีเกณฑ์ปกติสำหรับเด็กไทย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ แบบคัดแยกนี้สามารถใช้ได้กับเด็กไทยทั่วประเทศ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบทดสอบรายบุคคล ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๆ 6 หมวด คือ ซ้าย - ขวา การจำคำพูด การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้ คือเครื่องมือนี้เป็นเครื่องมือแรกในประเทศไทย ที่ใช้การคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยการทดสอบจากตัวเด็กโดยตรง ไม่ใช่การสังเกตคาดคะเนจากครูผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น จึงอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ง่าย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

ยง อิงคเวทย์ (2508 : 33) ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนสะกดคำ คือการช่วยให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ของการเขียนตามลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่งๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

นิตยา ฤทธิโยธี (2507 : 403 – 411) กล่าวว่า การสะกดคำหรือที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า A Spelling Method เป็นวิธีการช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง มีกระบวนการเรียนคือ เรียนรู้คำ ฝึกออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จำรูปร่างของคำ และจำลำดับของตัวอักษรในคำนั้นๆได้ แล้วจึงฝึกเขียนคำจากความจำและการเขียนสะกดคำยังเป็นศิลปะหรือเทคนิคในการสร้างคำ โดยใช้อักษรตามแบบที่คนยอมรับ

ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์ (2516 : 98) ให้ความเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นสาขาหนึ่งของการเขียน การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว การสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ สะกดคำถูกต้อง เด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนนี้ไปใช้กับวิชาอื่นได้ดี

แฮนนา และคนอื่นๆ (สุภาพ ดวงเพ็ชร. 2533 : 14 ; อ้างอิงจาก Hanna and others. 1971) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสะกดคำว่า การสะกดคำ คือ การถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิด และความรู้สึกให้เป็นภาษาเขียน จะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ โดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

สมบูรณ์ ศุภจริยวัตร (2523 : 12) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และ ตามอักขรวิธี

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 14) อธิบายไว้ว่า การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน แก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการ

กรมสามัญศึกษา (2526 : 5 – 9) ได้ให้ความหมายของการสะกดนิ้วมือ (Finger Spelling) ว่าเป็นการสื่อภาษาชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือคนปกติที่ต้องการจะสื่อภาษาความเข้าใจกับคนหูหนวก ซึ่งการสะกดนิ้วมือจะใช้นิ้วมือแสดงแทนรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตลอดจนสัญลักษณ์อื่น ๆ ของภาษาประจำชาตินั้น โดยทั่วไปแล้วตัวอักษรที่สะกดด้วยนิ้วมือ (Manual Alphabets) ของภาษาใดก็จะมีจำนวนเท่ากับตัวอักษรของภาษานั้น หลักการสะกดนิ้วมือ เนื่องจากการสะกดนิ้วมือเป็นการเคลื่อนไหวของนิ้วมือต้องทำท่าให้ชัดเจนในระดับสายตา เป็นจังหวะสวยงามเว้นวรรคตอนให้ถูกตามหลักภาษาพูดและภาษาเขียน การสะกดนิ้วมือต้องสะกดเป็นคำและการสะกดนิ้วมือต้องเรียงลำดับเช่นเดียวกับการพิมพ์ดีด

จากความหมายของการเขียนคำสะกดคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำตามลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ โดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ถูกต้องตามหลักภาษา รวมถึง

การเข้าใจกระบวนการประสมคำ หลักเกณฑ์ในการเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม และการสะกดนิ้วมือเป็นการสื่อสารของกลุ่มคนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการสะกดนิ้วมือต้องเรียงลำดับเช่นเดียวกับการพิมพ์ดีด

การสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนจะต้องสอนการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นอันดับแรก จึงจะสอนเทคนิคการเขียนประเภทต่าง ๆ วิธีสอนเขียนสะกดคำมีอยู่หลายวิธี มีผู้แสดงไว้ ดังนี้

คิง (ดวงเดือน สุภีกิตย์. 2522 : 18 - 19 ; อ้างอิงจาก King. 1965 : 15) ได้กล่าวถึงการฝึกให้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

1. การตรวจสอบ ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรคและคำที่มีปัจจัย แล้วให้บันทึกไว้
2. การออกเสียง ได้แก่ การออกเสียงคำที่เขียนให้ถูกต้อง
3. การสะกดคำ ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่าโดยออกเสียงดังๆ ทำเช่นนี้หลายๆครั้ง
4. การเขียน ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 -10 ครั้งก่อนตรวจ
5. การใช้คำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
6. การทบทวน ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2514 : 102) ได้เสนอวิธีสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย
3. ทุกครั้งที่จะสอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษโดยให้รู้จัก สระพยัญชนะก่อน พร้อมกันนั้นเมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้นักเรียนได้คำนึงถึงคำที่เคยเรียนแล้ว
5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้รับทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด
6. บันทึกผลงานของนักเรียนแต่ละคนว่า ตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด จะได้ช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง

7. ดำเนินวิธีการสอนอย่างถูกต้องให้แก่นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

7.1 ให้นักเรียนได้ยินคำที่จะสะกดอย่างชัดเจน

7.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง

7.3 ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ นั้นได้

7.4 ทบทวนคำที่จะสะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด

8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนและอ่านง่าย

9. ครูต้องตรวจสมุดที่นักเรียนจดคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิด ครูจะต้องรีบแก้ไขบนกระดานดำให้ชัดเจน หรือจะแก้ไขเป็นรายบุคคลก็ได้

ก่อ สวัสดิพาณิชย์ (2514 : 177 - 178) กล่าวไว้ว่า การสะกดตัว ตามหลักฐานการวิจัยปรากฏว่า การสอนให้เด็กเริ่มอ่านด้วยวิธีเป็นประโยคและคำ ทำให้เด็กสะกดตัวผิดมากกว่าการสอนด้วยวิธีผัน ถึงอย่างไร ถ้าครูรู้จักสอนให้เด็กได้แยกแยะถูกต้อง ผลในเรื่องการสะกดตัว ก็ไม่แตกต่างกันและอาจใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ให้เปรียบเทียบคำที่ออกเสียงอย่างเดียวกัน แต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน

วิธีที่ 2 เขียนคำสองคำให้เปรียบเทียบกัน ให้รูปประโยค และให้เติมคำที่มีความหมายเข้ากับประโยคนั้น

วิธีที่ 3 ให้เด็กหัดสะกดด้วยปากเปล่าและให้เขียนด้วย วิธีนี้ใช้ได้ผลสำหรับเด็กบางคน

วิธีที่ 4 แก้เด็กเป็นบางคนเฉพาะ 5 - 10 คำ

วิธีที่ 5 บังคับให้เด็กเขียนคำที่ตนเขียนผิดหลาย ๆ ครั้ง เมื่อเด็กเบื่อเด็กก็จะเขียนตัวที่ถูก

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517 : 90 - 91) เสนอแนวคิดว่า ครูควรมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามลำดับดังนี้

1. ชี้ให้เห็นความสำคัญ โดยพยามยามชี้ให้นักเรียนที่มีความรู้สึกว่า การเขียนคำไทยผิดเป็นเรื่องบกพร่องน่าอดสู เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงเป็นที่สุด

2. หมั่นชี้แจง คือ พยามยามบอกคำที่เป็นตัวอย่างที่ผิด จากที่ใดก็ตาม แล้วชี้แจงให้นักเรียนรู้เข้าใจ และสอนเขียนให้ถูกต้องทุกครั้ง

3. แสดงแบบอย่าง คือ ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี

4. ช่างฝึกฝน หมายถึง พยามยามหากิจกรรมที่จะนำมาฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความสนุก สนใจ ถือหลัก ฝึกคำเพียงเล็กน้อย แต่บ่อย ๆ จะ "แม่นยำ"

5. คันความหมาย คือ ต้องสอนความหมายของคำควบกันไปด้วย หัดให้นักเรียนสังเกตความหมายของคำ

6. ใช้อุปกรณ์ คือ เลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวเด็ก โดยใช้อุปกรณ์เช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ ให้เด็กเห็นคำยาก ๆ บ่อย ๆ จนจำได้

7. สอนแบบฝึกหัด จะต้องทำสม่ำเสมอ การแก้คำผิดเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญครูต้องไม่ละเลยการแก้คำผิดควรทำในลักษณะไม่เหมือนกับการเขียนสะกดธรรมดา เช่น แก้ลงในบัตรคำหรือเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ สามารถติดไว้ให้ดูได้ง่าย เห็นได้เสมอ ๆ ในห้องเรียน

8. พัฒนาผล ครูจะต้องวัดผลจากการเขียนสะกดคำของเด็กทั้งกลุ่มและบุคคล และต้องหาวิธียั่วยุให้เด็กได้พยายามพัฒนาการเขียน สะกดคำ

9. ทุกคนร่วมมือครูที่สอนวิชาอื่นควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำไม่ยกหน้าที่แก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียว

ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ (2517 : 145) กล่าวถึงวิธีสอนเขียนสะกดคำ ว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ก่อนเขียนให้เด็กรู้และเข้าใจข้อความนั้นเสียก่อน เมื่อนักเรียนชำนาญขึ้นจึงหาข้อความที่ไม่เคยเขียนมาให้เขียน

2. สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน

3. ให้รวบรวมคำที่มักเขียนผิดบ่อย ๆ พร้อมทั้งคำที่เขียนถูกเขียนอย่างไร

4. ให้แข่งขันกันเขียนสะกดคำ บนกระดานดำ

5. จัดแบ่งและรวบรวมคำยากในหนังสือเรียน นำเขียนใส่แผนภูมิติดหน้าห้อง ให้ท่องจำและเขียนอย่างสม่ำเสมอ

6. ส่งเสริมให้รู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ

7. ให้รวบรวมคำพ้องรูป พ้องเสียง ชี้ให้เห็นความแตกต่างกัน เช่น การ-กาพ-กาล-การณ์

8. ให้หาคำแปลของศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหลาย ๆ คำ เช่น พระพุทธเจ้า พระตถาคต พระสัพพัญญู

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 49 – 50) ได้เสนอแนะการสอนเขียน ไว้ว่าการเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการสอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่จะเขียนให้ชัดเจน

2. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง

3. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น

4. ให้นักเรียนสะกดคำให้ได้

ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 349) กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูควรฝึกการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นหาคำในเรื่องที่เรียนมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลย พร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด จัดเรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะ เรียงลำดับตามความหมาย ฯลฯ

3. ครูบอกให้เขียนแล้วให้ตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบ การสอน

4. แข่งขันการสะกดคำยากบนกระดานดำ

5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก

6. นำเกณฑ์การเขียนตัวสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น

7. ฝึกให้เขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจ

8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์

9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส คำสนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้นำมาเขียนในรูปประโยคหรือเรื่องราวต่าง ๆ

12. ควรตรวจแก้ไขการเขียนตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้งไม่ปล่อยให้นักเรียนสะกดผิด โดยไม่ได้แก้ไข

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 – 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ไว้ ดังนี้

1. ครูหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าว หรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์หรือมีข้อคิดดี ๆ มาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียนรวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ หรือจากวารสารต่างๆ แล้วให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงไปในบัตร รายการโดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน

3. แบ่งกลุ่มให้ไปค้นหาคำยากจากหนังสือเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน

4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ไว้ในสมุด โดยเรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงลำดับตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญหรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและประณีต

8. ครูทำบัญชีคำยากแล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้อง ชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจ แล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อดูพัฒนาการของตนเอง

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักจะเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา จตุสดมภ์ ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนตร์ ฯลฯ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผลทำให้นักเรียนสามารถเขียนหนังสือประเภทต่าง ๆ ได้ดี ดังนั้น ครูควรศึกษาวิธีสอนเขียนสะกดคำหลาย ๆ วิธี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความสนใจ และสภาพของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเขียนสะกดคำมากขึ้น

ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เชน (Shane. 1961 : 71 – 72) ได้ให้ความเห็นว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดมีปัญหาหลายทาง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ปัญหาโดยทั่วไป ซึ่งเกี่ยวกับนักเรียนไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความสนใจน้อย ประกอบกับคำที่นักเรียนพบปะมีมากทำให้ เกิดความสับสนขึ้น ยากที่จะจดจำ และปัญหาเฉพาะบุคคลนั้นก็เกี่ยวกับความบกพร่องทางสายตา ความสามารถทางการออกเสียง ความสามารถทางสมอง และเด็กที่ใช้ภาษาสองภาษาในขณะเดียวกัน

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513 : 279 – 287) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดไว้ ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น เบญจเพส มักเขียนผิด เป็น เบญจเพศ

2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น "สังวาล" ผิดเป็น "สังวาลย์" เพราะเทียบกับคำว่า "มาลย์"

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น "ผมหยักศก" เขียนเป็น "ผมหยักโศก"

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เช่น "ประณีต" เขียนเป็น "ปราณีต"

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้จักหลักภาษา เช่น "มรณภาพ" เขียนเป็น "มรณะภาพ"

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514 : 193) ได้รวบรวมเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการ คือ

1. ใช้แนวเทียบผิด เช่น เคยเห็นคำว่า "รมย์" ใช้ "ย์" การันต์ ก็คิดว่า "อารมณ์" ต้องใช้ "ย์" ด้วย หรือเห็นคำว่า "สัณฐาน""พระยามาร" ก็คิดว่า "ปฏิสันถาร" และ "ทรมาน" เขียนเช่นเดียวกันตามลำดับ เพราะเสียงสะกดเป็นเช่นเดียวกัน

2. ไม่สนใจในการเขียนว่าจะถูกหรือผิดบางคนก็สะเพร่าเลินเล่อหรือเคยชินมานานไม่ได้แก้ไข

3. ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไรจึงจะถูก เช่น "บันฑิต" กับ "บัณฑิตย์" ทั้งเวลาสงสัยก็ไม่เคยใช้พจนานุกรม จึงไม่มีโอกาสได้จดจำคำที่สะกดถูกต้องตามพจนานุกรมไว้ใช้

4. มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรมที่ทำให้นักเรียนกำหนดแบบอย่างที่ถูกต้องได้ยาก

5. ขาดการฝึกฝนโดยเฉพาะในการเขียนตามคำบอก

6. เห็นแต่แบบแผนที่ไม่ถูกต้องตลอดเวลา เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ แม้แต่ในหนังสือแบบเรียนบางเล่มก็ยังพิมพ์ผิดอยู่

7. ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี หรือสันสกฤต

ดุษฎีพร ชำนิโรคศานต์ (สุภาพ ดวงเพชร. 2533 : 30 – 31; อ้างอิงจาก ดุษฎีพร ชำนิโรคศานต์. 2516 : 35 – 40) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเขียนสะกดคำผิด และชี้ให้เห็นว่าการที่เขียนสะกดคำผิดนั้น ผู้เขียนมีเหตุผลอย่างไร ดังต่อไปนี้

1. เขียนผิดเพราะคำเหล่านี้ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายคนละอย่างและเขียนต่างกัน ผู้ใช้ภาษามักจะปนกัน เช่น "ขั้น" กับ "คั่น"

2. คำที่ออกเสียงต่างกันเพียงเล็กน้อย และมีความหมายต่างกันไม่มากนัก เช่น "ราด" กับ "ลาด" ปัญหาข้อนี้ไม่ได้อยู่ที่เขียนยากเขียนไม่เป็น แต่อยู่ที่ความสับสนในการใช้คำ

3. คำที่เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การเขียน เช่น ไม่รู้หลักการใช้ ณ และ น หลักการประและไม่ประวิสรรชนีย์ หรือไม่รู้หลักการใช้ ไอ ไอ เป็นต้น

4. คำที่สะกดผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น อนุญาต เขียนเป็น อนุญาติ

5. คำที่เขียนผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ แต่ผู้เขียนติดรูปเดิม เช่น คำว่า "พงศ์" เดิมใช้คำว่า "พงษ์"

6. คำบางคำมีความหมายอย่างเดียวกันออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกันและมีที่ใช้ต่างกัน เช่นคำว่า "ศูนย์" และ "สูญ"

7. คำบางคำเขียนได้มากกว่าหนึ่งรูป เช่น กันไกร กรรไกร กรรไตร ตะไกร ผู้ใช้ต้องรู้จักเขียนทุก ๆ รูป และคำบางคำไม่มีในพจนานุกรม เช่น สีสัน บางคนเขียน สีสรร บางคนเขียนสีสรรพ์

8. ปัญหาเขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่าน เช่น ปรารถนา เขียนเป็น ปราถนา

ไพจิตร วัฒนกุล (2517 : 137 – 139) ได้กล่าวว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดพบว่า

1. มีประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.24
2. รู้หลักภาษาไม่แม่นยำ คิดเป็นร้อยละ 15.72
3. ออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ 14.98
4. ถ่ายทอดเสียงและตัวอักษรของต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.35
5. เดาคิดเป็นร้อยละ 6.03

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม (2520 : 160 - 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญ และได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำ โดยพิจารณาจากสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน ดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ

1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อน แล้วค่อยมาฝึกหัดเขียน โดยให้เขียนสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนสะกดคำด้วย

2. สะกดผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาให้อ่านหรือฝึกให้ใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยการสะกดคำ

3. สะกดผิดเพราะแยกเสียงได้ไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางด้านการฟังควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะสายตาไม่ดี เนื่องจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น กาน, กานต์ ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดการันต์อย่างละเอียด หากไม่ดีขึ้นอาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามตัวอักษรจนกระทั่งจำตัวสะกดได้ และให้เขียนคำในรูปประโยค หรือเล่าเรื่อง เมื่อคล่องขึ้นก็ตัดขั้นแรกออกคือเขียนสะกดโดยไม่ต้องใช้การสัมผัส แต่ใช้มองด้วยสายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้นๆ เช่น หลักการใช้สระไอไม้ม้วน (ใ) เป็นต้น

ยุพิน อินทะยะ (2525 : 56) ได้สรุปสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดเพราะ

1. ไม่ทราบความหมายของคำ คิดเป็นร้อยละ 25.65
2. ได้รับประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ 22.37
3. ไม่แม่นในหลักภาษาและไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรมคิดเป็นร้อยละ 21.06
4. ออกเสียงพูดและออกเสียงอ่านผิด คิดเป็นร้อยละ 18.22
5. ใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ 6.56
6. ใช้การเดา คิดเป็นร้อยละ 6.14

สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57 - 61) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดเพราะ

1. ได้รับประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ38.36
2. ไม่แม่นในหลักภาษาและไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรม คิดเป็นร้อยละ 17.15
3. ออกเสียงผิดทำให้เขียนผิด คิดเป็นร้อยละ 14.97
4. ใช้การเดา คิดเป็นร้อยละ 13.17
5. ไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำ คิดเป็นร้อยละ 9.27
6. ใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ 7.08

เกรย์ (Gray. 1949 : 403) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอ่านกับ การเขียนสะกดคำ พบว่าการอ่านกับการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มี ความสามารถทางการอ่านสูงจะมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูง และในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ดี ย่อมมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ดีตามไปด้วย

ฮอร์น (Horn. 1960 : 54) กล่าวว่า การสะกดคำมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสียงรัว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องที่
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ไฮเมอร์ (Hymer. 1963 : 574-A) ได้ทำการวิเคราะห์ และศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนเกรดสี่ และเกรดห้า พบว่าคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์

จอห์นสัน (Johnson. 1980 : 6217 – A) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและเหตุผลที่ นักเรียนเกรดห้าเคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่านักเรียนเขียนสะกดผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

จากปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การที่เด็กเขียนสะกดผิดเกิดจากออกเสียงผิด แยกเสียงไม่ได้ เทียบเสียงผิด ไม่ทราบความหมายของคำ มีประสบการณ์ใน การเขียนสะกดคำอย่างผิด ๆ เกิดจากความเลินเล่อในการเขียนสะกดคำ เป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกัน เห็นแบบอย่างที่เขียนผิดจากสิ่งตีพิมพ์ ป้ายโฆษณา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศ

สมประสงค์ สถาปิตานนท์ (2507 : 55) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ค้นหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ที่มีระดับอายุต่างกันและนักเรียนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง กับนักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมปีที่หนึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับอายุต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

อินทร์ ศรีคุณ (2507 : 84 – 86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และกำลังเรียนซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2506 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ของจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 246 คน ได้ใช้แบบสอบถามส่วนบุคคล 1 ชุด และแบบทดสอบ

อีก 4 ชุด พบว่า ความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แก้วตา ไทรงาม (2520 : 43 – 46) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 96 คน จาก โรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษาและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองระนอง โดยใช้คำพื้นฐานที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ตามหลักสูตรประถมศึกษา จำนวน 450 คำ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. คำที่ง่ายมากมี 7 คำ เป็นคำที่มีลักษณะมีพยางค์เดียว ไม่มีตัวสะกด และวรรณยุกต์

2. คำที่ง่ายมี 26 คำ เป็นคำพยางค์เดียว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไม่มีตัวควบกล้ำ

3. คำที่ยากง่ายปานกลางมี 72 คำ เป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดมีตัวควบกล้ำ

4. คำที่ยากมี 197 คำ เป็นคำที่มีพยางค์เดียว และหลายพยางค์มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นคำที่ลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด

5. คำที่ยากมาก มี 148 คำ เป็นคำที่มีหลายพยางค์ มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสะกด มี “อ” “ห” นำ เป็นคำพ้องเสียง คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม และเด็ก ไม่ค่อยมีประสบการณ์

ดวงเดือน สุภีกิตย์ (2522 : 112) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำ กับการรู้ความหมายของคำ กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 134 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดกองการศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบการรู้ ความหมายของคำแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมีตัวเลือกเป็นรูปภาพ ข้อละสามตัวเลือก พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บุบผา ซังพุก (2524 : 100) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำผิดกับความเข้าใจความหมายของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คน พบว่าความสามารถในการสะกดคำกับความเข้าใจความหมายของคำว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไขศรี วรรธกวิธา (2524 : 83 - 86) ได้ศึกษาการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ พบว่าในการสอนอ่านนั้น ถ้าสอนแบบอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยให้เขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทางด้านการจับคู่กับรูปภาพ การเติมคำ

และการสะกดคำดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ และทำให้นักเรียนจำคำ สะกดคำได้แม่น เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิมมาก

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำบอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของ โรงเรียนวัดวังทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ แบบเขียนตามคำบอก แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ ในระดับประถมศึกษา นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชายและนักเรียนที่มีระดับอายุต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียง สำหรับนักเรียนที่เรียนซ้ำชั้นกับนักเรียนในชั้นระดับสูงกว่า เช่น นักเรียนที่เรียนซ้ำชั้นในประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำกว่านักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในขณะเดียวกัน พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับ การเรียนรู้ความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำโดยให้เขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่านการจับคู่กับรูปภาพ การเติมคำสะกดและการสะกดคำดีขึ้น นักเรียนจะจำคำสะกดได้แม่น เขียนหนังสือคล่องกว่าเดิม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับประถมศึกษาในต่างประเทศ

รัสเซล (Russell. 1947 : 406) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและคำศัพท์ของนักเรียนระดับ 3 ถึง 5 จำนวน 135 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและคำศัพท์ พบว่าการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทาวน์เซนต์ (Townsend. 1947 : 465 - 471) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนสะกดคำกับการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และคำศัพท์ของนักเรียนระดับ 3 ถึงระดับ 12 พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจคำศัพท์

ไอเลส (ILES. 1975 : 4047 – A – 4048 – A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการสะกดคำและการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรก่อนของพิทแมน

(Pitman's Initial Teaching Alphabet : I.T.A.) กับนักเรียนที่เรียนตามลำดับอักษรแบบเดิม ใช้นักเรียนทุกระดับความสามารถ ตั้งแต่ระดับ 2 ถึงระดับ 7 นักเรียนทั้งสองกลุ่มจับคู่กันโดยถือคะแนนระดับเชาว์ปัญญา อายุจริง และระดับชั้นเรียน ใช้แบบทดสอบการอ่าน 1 ฉบับ และแบบทดสอบการสะกดคำ 2 ฉบับ ทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ระหว่างนักเรียนที่เรียนแบบเดิมกับเกณฑ์ระดับชาติ และระหว่างนักเรียนที่เรียนของพิทแมนกับเกณฑ์ระดับชาติ ปรากฏผล ดังต่อไปนี้คือ

1. คะแนนการอ่านของกลุ่มที่เรียนของพิทแมนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. คะแนนการสะกดคำของนักเรียนระดับ 4 ที่เรียนของพิทแมน สูงกว่าของนักเรียนที่เรียนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับการสะกดคำและแบบทดสอบการสะกดคำ มอริสัน – แมคคอล (Morrison – McCall)

3. นักเรียนที่เรียนแบบเดิม ระดับ 2 และระดับ 3 ได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบมอริสัน -แมคคอล

4. นักเรียนที่เรียนของพิทแมนระดับ 2 ระดับ 3 และนักเรียนทั้งหมดได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบ S.R.A และนักเรียนระดับ 2 และ ระดับ 3 ได้คะแนนสูงกว่า แต่นักเรียนระดับ 6 ได้คะแนนต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบมอริสัน - แมคคอล

5. เมื่อเปรียบเทียบแบบของการเขียนสะกดคำผิดระหว่างสองกลุ่ม พบว่านักเรียนที่เรียนแบบเดิมทำผิดมากกว่า 3 แบบ จาก 9 แบบและมีการเขียนสะกดคำผิดมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

คัลเยอร์ (Culyer. 1975 : 4122 - A - 4123 - A) ได้ศึกษาวิธีสังเคราะห์ในการเลือกคำ และวางกฎเกณฑ์ในการสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 5 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถจำคำที่เป็นตัวพิมพ์ได้ก่อนที่จะสะกดคำ นักเรียนจะพยายามศึกษาคำที่มีความถี่สูง เพื่อใช้ในการเขียนของเขา

2. กฎการอ่านไม่เพียงพอที่จะแทนกฎการสะกด ดังนั้นควรมีการสอนการสะกดคำแยกจากกฎการอ่าน

3. ครูควรระมัดระวังในการสอนกฎการสะกด ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้ได้ร้อยละ 75

4. หนังสือการสะกดคำในระดับชั้นต่าง ๆ ควรใช้ภายในชั้นนั้น ๆ

5. การสอนการอ่านกับการสะกดคำควรจะไปด้วยกัน

ฟิลลิปส์ (Phillips. 1975 : 47 - A - 48 - A) ได้ศึกษาผลของวิธีการใช้การพิมพ์ที่รับฟังได้ (Audio - print Approach) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำและการอ่านของนักเรียนระดับ 2 และระดับ 4 จำนวนระดับละ 52 คน โดยกลุ่มทดลองระดับละ

26 คน มาจากโรงเรียนโกลเดน การ์เดน (Golden Garden School) กับกลุ่มควบคุม ระดับละ 26 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา J.M.B.Brown โดยจับคู่กันตามเพศเชาว์ปัญญา อายุจริงและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน กลุ่มทดลองทั้งระดับ 2 และระดับ 4 จะใช้การพิมพ์ที่รับฟังได้ โดยมีบทเรียน 12 บทเรียนในเครื่องบันทึกเสียงซึ่งจะเปิดพร้อมกับดูเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะแต่ละบทเรียนประกอบด้วยคำ 5 คำ ใช้เวลา 30 นาที เรียนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ใช้แบบทดสอบการสะกดคำ และแบบทดสอบการอ่านก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านกับการสะกดคำก่อนการทดลองทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ทั้งสองกลุ่มนำมาเปรียบเทียบกันได้

2. ในการทดสอบภายหลังการทดลอง คะแนนการอ่านกับการสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 และระดับ 4 ทั้งสองกลุ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

3. การอ่านกับการสะกดคำมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างสูง

สแปงเลอร์ (Spangler. 1975: 3573 - A – 3574 – A) ได้ศึกษาสอนสะกดคำโดยใช้การฟังและการเห็น และความชอบในวิธีทางการสอนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน จากระดับ 1 ถึง ระดับ 6 จำนวน 386 คน แบบทดสอบการเห็นจะบันทึกในเทปโทรทัศน์แล้วฉายให้นักเรียนดู ส่วนแบบทดสอบการฟังก็ให้ฟังจากเทปโทรทัศน์โดยไม่มีภาพบนจอ คำที่นำมาสะกดเลือกจากหนังสือแบบเรียน นักเรียนชั้นต้นจะสอน 10 คำ ส่วนนักเรียนที่ระดับสูงขึ้น จะสอน 15 คำ ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า ความแตกต่างระหว่างความจำโดยการฟังและการเห็น จะลดลงจากชั้นต้นจนถึงระดับ 6

โจบส์ (Jobes. 1976 : 5197 - A) ได้ศึกษาความรู้ที่ได้และความรู้ที่เหลืออยู่ของการสะกดคำ โดยฝึกการเลียนแบบ และการเรียนโดยการสังเกตด้วยการให้ทราบผล และไม่ให้ทราบผลการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 12 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ในแต่ละกลุ่มสุ่มนักเรียน 1 คน ให้รับการฝึกเลียนแบบ ส่วนอีก 2 คน ในแต่ละกลุ่มจะเป็นผู้สังเกตการฝึก หลังจากการฝึก จะทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยการถามแล้วสลับชุดของคำที่สะกดให้แต่ละกลุ่มได้ทราบผลเกี่ยวกับความถูกต้องของการสะกดคำแบบของการเขียนสะกดคำที่ผิด คำชมเชยจากครูผู้สอน และแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าของนักเรียน ผลปรากฏว่าการฝึกการเลียนแบบได้รับความสำเร็จในการสอนการสะกดคำ ทั้งยังช่วยเพิ่มความถูกต้องในการสะกดคำให้กับผู้สังเกตอีกด้วย การสะกดคำโดยการฝึกการเลียนแบบและการเรียนโดยการสังเกตทำให้มีความรู้เหลืออยู่หลังจากการฝึกสิ้นสุดลง นักเรียนที่เรียนการฝึกการเลียนแบบ จะได้คะแนนและมีความรู้เหลืออยู่มากกว่าผู้สังเกตอย่างมีนัยสำคัญ การให้ทราบผลการเรียนไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลของความรู้ที่ได้ และความรู้ที่เหลืออยู่ทั้งผู้สังเกต และผู้ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกการเลียนแบบ

พาสสานันต์ (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำโดยใช้การสอนแบบตามลำดับอักษร (I.T.A.) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสองฉบับ พบว่าผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และความสามารถในการสะกดคำนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเขายังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า การสะกดคำนั้นจะช่วยให้การอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกมการสอน และสอนโดยใช้ตำรากับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตำรา

เยอร์เบอริช และคนอื่น ๆ (แก้วตา ไทรงาม. 2520 : 11 ; อ้างอิงจาก Gerberich and others. 1962 : 390 - 393) กล่าวว่า เมื่อเด็กเขียนสะกดคำที่มีความยากมากขึ้น ความสามารถในการเขียนของเด็กก็จะลดลงตามลำดับ คือเขียนสะกดคำที่ยากได้น้อย

ในปี ค.ศ.1962 บลูเมอร์ (Bloomer.1963 : 287) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ พบว่า คำที่นักเรียนพบบ่อย ๆ และความยาวของคำมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเขาเองที่ได้ศึกษาในปี ค.ศ.1955 บลูเมอร์ (Bloomer. 1956 : 531 - 535) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ยาวและซับซ้อนกับนักเรียนระดับ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรงเรียน โดยพิจารณาจากคำที่ใช้เสมอ และมีความหมายต่อนักเรียน เขาได้สรุปผลการศึกษาไว้ ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
2. คำที่มีสระผสมสะกดยากเช่นเดียวกับคำควบกล้ำ

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ และการอ่าน บลูเมอร์ (Bloomer. 1961 : 178 - 182) ได้ศึกษา โดยใช้คำ 149 คำ พบว่า คำที่มีความหมายมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 79 - A – 80 – A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ใช้บ่อย ๆ และได้วิเคราะห์ปัญหาในการเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่สะกดต่างกัน นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะว่า ครูควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำ โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดให้มีโครงการสอนเป็นประจำและควรเป็นรายบุคคล

ฮอร์น (Horn. 1954 : 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมักจะสะกดผิดตัวมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับ 4 – 12 แสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนสะกดผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคนเขียนไม่มีความสามารถ

อารอน (Aaron. 1959 : 138 - 142) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำ โดยใช้คำ 60 คำ สอบเด็กระดับ 4 จำนวน 193 คน และระดับ 8 จำนวน 174 คน พบว่า

1. เด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ๆ ได้ จะเป็นเด็กที่สะกดคำได้ดีทั้งเด็กในระดับ 4 และระดับ 8

2. เด็กระดับ 8 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ จะสามารถเขียนสะกดคำได้ดีด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามเด็กในระดับ 4 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ว่าเด็กจะเขียนสะกดคำได้ดี

3. เด็กที่มีสถิติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงและเด็กที่มีสติปัญญาต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำต่ำ

สแลตเทอรี่ (Slattery. 1970 : 38014 - A) ได้ทำการทดลองสอนสะกดคำให้แก่นักเรียนในระดับ 9 จำนวน 320 คน ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้องโดยใช้ คำต่างๆกัน ผลปรากฏว่า วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีการสะกดผิดบ้างเนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งเขาสรุปว่าถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนสะกดคำต่าง ๆ มาก ๆ

คาทาลาโน (Catalano. 1976 : 4983 - A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 6 ในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ พบว่า นักเรียนที่เรียนจากวิธีการ 2 กลุ่ม มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220 - A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 - 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า

1. คะแนนจากการทดสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองไม่สูงไปกว่ากลุ่มควบคุม

2. กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในการทดสอบหลังการทำแบบฝึก แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก

3. นักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง

ชเวนดินเจอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชวอร์ท (Schwartz. 1977 : 55) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำ นักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

มิเชล (Mithchell. 1980 : 1392 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอน การเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เฮิร์ช (Hirsch. 1981 : 2912 - A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีที่ 1 เน้นครูเป็นผู้เลือกคำ และทำการสอนก่อนสอบ วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไป ที่มีแบบฝึกหัด และมีการทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียนมีผลดีขึ้น

จากงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความหมายสัมพันธ์กับความเข้าใจคำศัพท์ และการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ.08 ในการสอนอ่านกับการสอนเขียนสะกดคำควรจะสอนไปด้วยกัน เพราะการอ่านกับการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างสูง การฝึกการเลียนแบบในการสอนเขียนสะกดคำจะช่ายเสริมความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ และจะได้คะแนนพร้อมกับมีความรู้เหลืออยู่มากกว่าผู้เรียนเขียนสะกดคำโดยสังเกต การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกมจะให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนตามตำรา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอน

ความหมายของการสอน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการสอน ดังนี้

วารี ถิระจิตร(2530 : 50) ให้ความหมายของการสอนว่าการสอนคือการจัดกิจกรรมแบบต่างๆที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาไปทางที่พึงปราถนา

สุพิน บุญชูวงค์(2538 : 53) ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนหมายถึงกระบวนการต่างๆ ที่ครูนำมาใช้สอนนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพในด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติและด้านทักษะ

สุกัญญา ธีราวรรณ และ คนอื่นๆ(2520 : 1) ได้รวบรวมความหมายของการสอนไว้ 10 อย่าง ดังนี้

1. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็ก
2. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้เหมาะแก่การเรียนของเด็ก
3. การสอน คือ การฝึกให้เด็กขบคิดปัญหาต่าง ๆ
4. การสอน คือ การฝึกให้เด็กได้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมหรือหมู่คณะได้
5. การสอน คือ การให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
6. การสอน คือ การจัดประสบการณ์หรือสภาพการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น
7. การสอน คือ การช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
8. การสอน คือ การแนะแนวทางให้เด็กศึกษาและค้นคว้าหาความรู้
9. การสอน คือ กระบวนการส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนความสามารถในด้านต่างๆ และความประพฤติ

จากความหมายของการสอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การสอน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้สอนนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพในด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ ทักษะและส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนความสามารถในด้านต่างๆและความประพฤติ

ประเภทของการสอน

สุพิน บุญชูวงศ์(2538 : 54) การสอนมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบ มีลักษณะและวิธีการสอนแตกต่างกัน เมื่อนำการสอนแบบต่าง ๆ มาจัดประเภทตามลักษณะเฉพาะจะได้ 2 แบบคือ

1. การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher – Centered Method) ได้แก่ วิธีสอน ที่ครูเป็นผู้สอนครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่เช่น ครูจะเป็นผู้ตั้งจุดมุ่งหมาย ควบคุมเนื้อหาวิชาจัดกิจกรรม และวัดผล เป็นต้น การสอนแบบนี้ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบสาธิต การสอนโดยการทบทวน

2. การสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Pupil – Centered Method) ได้แก่ วิธีสอนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้วางแผนบทเรียน ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้ ครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทางไปสู่การค้นคว้า แนะนำสื่อการเรียนจนนักเรียนได้ความรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ การสอนแบบทดลอง การสอนแบบโครงการ การสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบสืบสวนสอบสวน การสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบหน่วย การสอนแบบอุปมัย การสอนแบบนิรมัย การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบวิทยาศาสตร์

การหาประสิทธิภาพของการสอน

ชัยยง พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ(2523 : 419) การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพนั้นกระทำได้โดยกาประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) ประสิทธิภาพของการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจโดยกำหนดให้เป็นองค์ประกอบของผลเฉลี่ยของคะแนนการสอบย่อยและเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพที่ทำกันมี 2 วิธี คือ ใช้สูตรและคำนวณแบบธรรมดาคำนวณโดยใช้สูตร

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{\sum X}{N} \times \frac{100}{A} \quad \left(\text{หรือ} \frac{\overline{X}}{A} \times 100\right)$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนของการสอบย่อย

A แทน คะแนนเต็มของการสอบย่อยทุกครั้งรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียน

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{\sum F}{N} \times \frac{100}{B} \quad (\text{หรือ} \frac{\bar{F}}{B} \times 100)$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนของการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

ชัยยง พรหมวงษ์ และคนอื่น ๆ (2523 : 496) สำหรับการคำนวณแบบธรรมดาหาค่า E2 ทำได้โดยการเอาคะแนนของ นักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปหาค่าร้อยละ ส่วนค่า E1 คือค่าประสิทธิภาพของการสอบย่อยนั้น กระทำได้โดยการเอาคะแนนการสอบย่อยทุกครั้งของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบส่วนเป็นร้อยละ ผลลัพธ์ที่ได้ระหว่างค่า E1 และ E2 จะใกล้เคียงกันหรือห่างกันไม่เกิน 2.5 – 5% นั่นคือประสิทธิภาพของการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5% สำหรับการยอมรับประสิทธิภาพของการสอนมี 3 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ เท่ากับเกณฑ์ และต่ำกว่าเกณฑ์

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การสร้างวิธีสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยวิธีระบบตั้งแต่การออกแบบวางแผนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง และมีเนื้อหาที่เหมาะสมง่ายแก่การเข้าใจ โดยคำนึงถึงความสำคัญของ การเรียนที่เกิดจากการตอบสนองตามรูปแบบการเรียนของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยได้ใช้หลักการดังกล่าวกับการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพ

พิสมัย มณีนิล (2530 : 1236 – 1241) ได้ทดลองใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 92.51 / 91.904 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า เนื้อหากิจกรรมในกิจกรรมมีความหมายเหมาะสมมากที่สุด

ชัยยง พรหมวงศ์ (2530 : 113) ได้พัฒนาระบบการสอนแบบศูนย์การเรียนโดยใช้ชุดการสอนสื่อประสมแผนจุฬา และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะ

นิสัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่าครูและนักเรียนชอบชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมาก นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ถึงแม้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็พบว่าผู้เรียนจากห้องศูนย์การเรียนมีความคงทนของความรู้สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

วรวรรณ จันทรัฐ (2531 : 54) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนเทปโทรทัศน์สำหรับผู้ปกครองในการฝึกฟังให้แก่เด็กที่บกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2530 ชั้นเด็กเล็ก 1 จำนวน 6 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน เป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีความสนใจ และยินดีให้ความร่วมมือในการทดลอง ผู้ปกครองชั้นเด็กเล็ก จำนวน 6 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนในการสอนเทปโทรทัศน์ชุดที่ 2 มีค่าอยู่ระหว่าง 90.00 ถึง 96.67 และ 83.33 ถึง 94.44 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

รัตนา แพงจันทร์ (2541.: 59)ได้ศึกษาความสามารถเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมกับเด็กปกติโดยวิธีการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ประสิทธิภาพของการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกมมีค่าประสิทธิภาพ 82.85 / 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบบูรณาการกับเกมช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถทางการเขียนคำสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่าการสอนที่มีเกณฑ์ประสิทธิภาพสูงจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งยังช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้เป็นอย่างดี จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจและทำการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเขียน และหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ที่สร้างขึ้นว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียน ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินงานในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจากนักเรียนทั้งหมด 1 ห้องเรียน โดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 129-139) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .99 แบบสำรวจนี้ใช้สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม ซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็ก
2. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กที่สำรวจแล้ว มาทำการประเมินเพื่อตัดสินว่าเด็กคนใดเป็นผู้ที่มีปัญหาด้านการเขียน
3. นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสิน ว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่ 10 ลงมา นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

1. แผนการสอนเขียนสะกดคำ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าดำเนินการ ดังนี้

1. แผนการสอนเขียน การสร้างแผนการสอนเขียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลำดับขั้น ดังนี้

1.1 สร้างหน่วยการเรียน

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ฉบับปรับปรุง (2533) วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.1.2 ศึกษาเทคนิคและวิธีการสอนเขียนสะกดคำ

1.1.3 กำหนดเนื้อหาการเรียนให้มีเนื้อหาสอดคล้อง และครอบคลุมคำต่างๆตามหน่วยการเรียนที่กำหนดไว้คือ คำที่มีตัวสะกด คำอักษรควบ คำอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์

1.1.4 กำหนดโครงสร้างของแผนการสอนเขียนสะกดคำ

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการสอน

1) ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละหน่วยการเรียนที่กำหนด

2) นำเนื้อหาในแต่ละหน่วยมาสร้างเป็นแผนการสอน

3) วิเคราะห์จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในเนื้อหาที่จะสอน

4) กำหนดความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน

5) เตรียมสื่อและอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1) ขั้นนำ

2) ขั้นสอน

3) ขั้นสรุป

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผล

1.2 การสร้างชุดการสอนเขียนสะกดคำ

1.2.1 ศึกษาจุดประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาตามที่กำหนดในแผนการสอน

1.2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

1.2.3 สร้างชุดการสอนเขียนสะกดคำให้สอดคล้องและตรงกับแผนการสอน

1.3 สร้างแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังการสอนด้วยชุดการสอนเขียนสะกดคำในแต่ละหน่วยการเรียนจำนวน 4 ฉบับ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างข้อสอบ

1.3.2 เขียนข้อสอบตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดของแต่ละหน่วยการเรียนจำนวน 4 หน่วย หน่วยละ 20 ข้อ

1.3.3 เกณฑ์การให้คะแนน คือคำที่เขียนถูกต้องได้ 1 คะแนน คำที่เขียนผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็มหน่วยละ 20 คะแนน

1.4 นำแผนการสอนเขียนสะกดคำให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 1 ท่าน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 ท่าน และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนเขียนว่าแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ประเมินดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนัตพงษ์. 2527 : 69)

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการสอนเขียนนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจแผนการสอนเขียนนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้นหรือไม่

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการสอนเขียนนั้นไม่วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น

1.5 นำแผนการสอนเขียนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 ถึง 1 มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำเป็นแผนการสอนเขียนฉบับสมบูรณ์

2. แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนคำ

แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนคำ เป็นแบบทดสอบเรื่องการเขียนคำตามหน่วยการเรียนที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน กลุ่มทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนจำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบว่าในแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่

2.5 นำข้อสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 ข้อมาคำนวณ หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.6 ถึง 1 คัดเลือกไว้ 25 ข้อมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1 ฉบับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ คือ คำที่เขียนได้ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน คำที่เขียนผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 25 คะแนน สำหรับเกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำผลรวมของคะแนนที่ได้มาพิจารณาตามเกณฑ์ โดยวิธีพิสัย ดังนี้

คะแนน 20 -25 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนคำระดับดี
คะแนน 15 -19 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนคำระดับพอใช้
คะแนน 0 -14 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนคำระดับไม่ผ่าน

2.6 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ(Content Validity) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 1 ท่าน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 ท่าน และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้นหรือไม่

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น

แล้วนำคะแนนที่ได้แทนค่าในสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$ แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ .(2527 : 89-91) กล่าวว่าถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ข้อสอบนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้า

ดัชนี IOC ของข้อสอบใดน้อยกว่า 0.6 ข้อสอบนั้นก็จะถูกคัดออกไป หรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนที่จะดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยเสนอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเรียนเชิญ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาที่มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองและดำเนินการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยการให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียน สำหรับคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของ ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 129-139)

3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำมาทำการทดสอบกับกลุ่มทดลอง ก่อนสอนด้วยชุดการสอนเขียนใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามลำดับขั้นกับกลุ่มทดลอง การจัดกิจกรรมการสอนประกอบด้วย ขั้นสอนตามเนื้อหาที่กำหนด ขั้นทำแบบฝึกด้วยชุดการสอนเขียน ขั้นวัดผลประเมินผล และขั้นทดสอบหลังเรียน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ ละ 3 วัน วันละ 50 นาที มีลำดับการสอน ดังนี้

ครั้งที่	วัน	แผนการทดลอง
		หน่วยที่ 1 ตัวสะกดมีมากมาย
1	จันทร์	คำที่มีตัวสะกดแม่กก
2	อังคาร	คำที่มีตัวสะกดแม่กง
3	พุธ	คำที่มีตัวสะกดแม่กด
4	จันทร์	คำที่มีตัวสะกดแม่กน
5	อังคาร	คำที่มีตัวสะกดแม่กบ
6	พุธ	คำที่มีตัวสะกดแม่กม
7	จันทร์	คำที่มีตัวสะกดแม่เกย
8	อังคาร	คำที่มีตัวสะกดแม่เกอว
9	พุธ	ทดสอบการเขียนคำที่มีตัวสะกด

ครั้งที่	วัน	แผนการทดลอง
		หน่วยที่ 2 อักษรควบรวบคำ
10	จันทร์	คำควบกล้ำแท้ที่ใช้ ร เป็นตัวควบ
11	อังคาร	คำควบกล้ำแท้ที่ใช้ ล เป็นตัวควบ
12	พุธ	คำควบกล้ำแท้ที่ใช้ ว เป็นตัวควบ
13	จันทร์	คำควบกล้ำไม่แท้
14	อังคาร	ทดสอบการเขียนคำควบกล้ำ
		หน่วยที่ 3 อักษรนำทำพยางค์
15	พุธ	คำที่มี อ นำ ย
16	จันทร์	คำที่มี ห นำ
17	อังคาร	คำที่มี ผ นำ
18	พุธ	คำที่มี ส นำ
19	จันทร์	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำ
20	อังคาร	คำอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว
21	พุธ	ทดสอบการเขียนคำที่มีอักษรนำ
		หน่วยที่ 4 การันต์สำคัญใส่ใจ
22	จันทร์	คำที่มีตัวการันต์เป็นพยัญชนะตัวเดียว
23	อังคาร	คำที่มีตัวการันต์เป็นพยัญชนะสองตัว
24	พุธ	ทดสอบการเขียนคำที่มีตัวการันต์

5. เมื่อทำการทดลองครบ 8 สัปดาห์ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำกับกลุ่มทดลอง หลังทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองผู้วิจัยจะดำเนินการทดลอง แบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T_1	X	T_2

เมื่อ E แทน นักเรียนโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม

X แทน ชุดการสอนเขียน

T_1 แทน การทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนสอน

T_2 แทน การทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังสอน

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที ดังนี้

1. ทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนสอน
2. ทำการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง
4. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อน และหลังการทดลองวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ

2. การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเขียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประเมินระดับความสามารถในการเขียนคำ

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กโดยการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทดสอบ แบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดย 80 ตัวแรกใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

สำหรับ 80 ตัวหลังใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน

$\bar{F}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถเขียนสะกดคำ

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 59) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 :76) ดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนเขียน โดยใช้วิธีทดสอบ แบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92) คำนวณได้จากสูตร

$D = Y - X$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างระหว่าง คะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง

X แทน ความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนทำการทดลอง

Y แทน ความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังทำการทดลอง

หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ กำกับด้วยเครื่องหมาย บวก และ ลบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มา จัดอันดับจากน้อยไปมากโดยให้คู่ที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่ 1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย) หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมาย บวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จากการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อการทดลองเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จากการสอนเขียนโดยชุดการสอนเขียน ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียน รายละเอียดดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนสะกดคำตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

คนที่	คะแนนความสามารถเขียนคำระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 20)						คะแนนความสามารถเขียนคำหลังเรียน (คะแนนเต็ม 25)	
	1	2	3	4	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1.	16	18	17	16	16.75	83.75	21	84.00
2.	18	17	16	18	17.25	86.25	22	88.00
3.	19	17	17	16	17.25	86.25	23	92.00
4.	17	18	17	16	17	85.00	21	84.00
5.	18	18	16	15	16.75	83.75	22	88.00
6.	18	17	16	16	16.75	83.75	20	80.00
คะแนนเฉลี่ย					16.95	84.75	21.50	86.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน ระหว่างเรียนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ

16.95 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.75 และความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 21.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ผลของการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพ 84.75 / 86.00 ซึ่งเป็นไปตามตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 คะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียน โดยใช้ชุดการสอนเขียน

คนที่	คะแนนความสามารถเขียนคำก่อนการทดลอง	คะแนนความสามารถเขียนคำหลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน
1.	12	21	9
2.	8	22	14
3.	11	23	12
4.	13	21.	8
5.	10	22	12
6.	7	20	13
คะแนนเฉลี่ย	10.16	21.50	11.33
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.32	1.05	2.34

จากตาราง 2 แสดงว่าคะแนนของความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนที่จะได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียนเด็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน ซึ่งมีคะแนนอยู่ระหว่าง 7-13 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10.16 คะแนน คือ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับไม่ผ่าน และหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้เท่ากับ 21.50 คะแนน คือมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับดี ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน มีคะแนนระหว่าง 8-14 คะแนน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนเท่ากับ 11.33 คะแนน ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียน ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.50 คะแนน และมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ว่า

ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนเขียนอยู่ในระดับดี

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียน มีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียน

คนที่	คะแนน		ผลต่างของคะแนน	ลำดับที่ความแตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย		ค่า Sign test
	ก่อนสอน	หลังสอน			บวก	ลบ	
1	12	21	9	2	+2	-0	T = 0*
2	8	22	14	6	+6	-0	
3	11	23	12	3.5	+3.5	-0	
4	13	21	8	1	+1	-0	
5	10	22	12	3.5	+3.5	-0	
6	7	20	13	5	+5	-0	
					T+ = +21	T- = -0	

* $P \leq 0.5$ (T(.05,6)=0)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนเขียนสูงขึ้นจริง

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนก่อน และหลังใช้ชุดการสอนเขียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนเขียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้ใช้ชุดการสอนเขียนอยู่ในระดับดี

3.ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนหลังจากใช้ชุดการสอนเขียนสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ในโรงเรียนปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัด สุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนคำจากนักเรียนทั้งหมด 1 ห้องเรียนโดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของผดุง อารยะวิญญู (2535.:129-139) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .99 แบบสำรวจนี้ใช้สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม ซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็ก

2. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจปัญหาในการเรียน ของเด็กที่สำรวจแล้วมาทำการประเมินเพื่อตัดสินว่า เด็กคนใดเป็นผู้ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

3. นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนในตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่ 10 ลงมา นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการสอนเขียนสะกดคำ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า ชุดการสอนเขียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยมีค่าประสิทธิภาพ 84.75 / 86.00

2. เมื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ พบว่า คะแนนของนักเรียนก่อนและหลังทดลอง ใช้ชุดการสอนเขียนแตกต่างกันโดยคะแนนก่อนการทดลองมีคะแนนระหว่าง 7-13 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 10.16 คะแนน คือมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับไม่ผ่าน และหลังเรียนมีคะแนนอยู่ระหว่าง 20-23 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 21.50 คะแนน คือมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับดีทุกคน

3. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนและหลังทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยผลหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลองจริง

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียนสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ชุดการสอนเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ 84.75 / 86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าชุดการสอนเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น สามารถทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีพัฒนาการเขียนสะกดคำดีขึ้น เพราะชุดการสอนเขียนชุดนี้เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เด็กรู้ข้อ

บกพร่อง และแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง อันเป็นรูปแบบของความคิดรวบยอดที่ชัดเจนในการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ เป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นการพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่ารูปแบบของเครื่องมือมีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติของนักเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา แพงจันทร์ (2541) พิสมัย มณีนิล (2530) ชัยยง พรหมวงค์ (2530) และ วรวรรณ จันทรัฐ (2531) พบว่าการสอนที่มีเกณฑ์ประสิทธิภาพสูง จะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี และนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียนสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นเนื่องจากเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ และความบกพร่องของตัวเอง

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน ช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น โดยเป็นผลจากการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียนสะกดคำได้ช่วยให้นักเรียนได้รู้ข้อบกพร่องในการเขียนของตนเองพร้อมทั้งรู้จักการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น และยังทำให้เด็กได้รับความสำเร็จในการเรียน โดยกำหนดความคิดรวบยอดที่ชัดเจนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ

ข้อสังเกต

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตพบว่านอกจากจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี ดังนี้

1. ลักษณะของชุดการสอนเขียนมีภาพประกอบ มีตารางกำหนดไว้ให้ จึงทำให้เด็กสามารถทำงานได้ถูกต้อง จนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองเนื่องจากนักเรียนได้รู้ข้อบกพร่อง และสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

2. มีความรับผิดชอบต่อตนเองดีขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนรู้ว่าตัวเองมีหน้าที่ทำอะไรบ้าง รู้ว่าสิ่งไหนควรทำและสิ่งไหนไม่ควรทำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นสามารถเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จะนำชุดการสอนเขียนนี้ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของเด็กได้

2. ในกรณีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความแตกต่างจากกลุ่มที่ใช้ทดลอง ครูผู้สอนควรจะมีการจัดทำเนื้อหา และสื่อการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ชุดการสอนเขียน กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คน สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ในระดับชั้นที่ต่ำกว่า หรือสูงขึ้น และมีจำนวนของกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น

2. ควรมีการทดลองนำชุดการสอนเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับวิชาอื่น เช่น วิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2514). *แนวการสอนภาษาไทย คู่มือครูภาษาไทย.* เอกสารนิเทศการศึกษา กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

แก้วตา ไทรงาม.(2520). *ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ไขศรี วรรธกวิธา.(2524). *การสอนการอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1โดยใช้หลักการลำดับขั้นการเรียนรู้.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชัยยง พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ.(2523). *นวกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

_____.(2530),*"การพัฒนาระบบการสอนแบบศูนย์การเรียนโดยใช้ชุดการสอนสื่อประสมแผนจุฬา,"* *ในวารสารวิจัยทางการศึกษา.* 17(4) : 130 – 113.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2530). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงเดือน สุภีภิตย์.(2522). *ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิภา ศรีไพโรจน์.(2533). *สถิตินอนพาราเมตริก.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นิตยา ฤทธิโยธี.(2507, กุมภาพันธ์). "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," *ประชาศึกษา.* 7 : 402 - 417.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.(2527). *การทดสอบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .

บุบผา ซังพุก.(2524). *การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองในจังหวัดราชบุรี.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ประภาศรี สีหอำไพ.(2524). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ประยุทธ์ วัชระดิษฐ์.(2516). *เอกสารวิชาการวิธีสอนภาษาไทย.* นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์.

ผดุง อารยะวิญญู.(2535). *รายงานการวิจัยเรื่อง การสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผดุง อารยะวิญญู.(2539). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทรำไทยเพรส จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ,กรมการฝึกหัดครู. (2514). *เอกสารนิเทศการศึกษาฉบับที่ 117 คู่มือครูภาษาไทย.* ม.ป.พ.

พิสมัย มณีนิล.(2530). *การทดลองใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เล่ม 2.* หน้า 1236 – 1241. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.(2517). *วิธีสอนภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การพิมพ์.

ไพจิตร วัฒนกุล.(2517). *สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดและเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ในภาคการศึกษา 7.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อัดสำเนา.

มาลินี จุฑะรพ.(2537). *จิตวิทยาการเรียนการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.

ยุพิน อินทะยะ.(2525). *การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ยุพดี พูลเวชประชาสุข.(2525). *การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนะคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยง อิงคเวทย์.(2508, พฤศจิกายน). "การสอนแจกลูกสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น," *ศูนย์ศึกษา.* 12(11) : 33-44.

รัตนา แพงจันทร์.(2541). *การศึกษาความสามารถเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติจากการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา.(2514). *ตำราวิชาครูมัธยมของคุรุสภา ภาษาไทย ตอนที่ 1 วิชาสอนภาษาไทยชั้นมัธยม.* กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.(2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรวรรณ จันทรัฐ.(2531). *การสร้างชุดการสอนเทปโทรทัศน์สำหรับผู้ปกครองในการฝึกฟังให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วารี ถิระจิตร.(2530). *การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ.(2524). *การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาแบบทดลอง และที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503.*กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์อักษรไทย.

ศรียา นิยมธรรม.(2537). *แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____.(2540). *ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรียา และประภัสสร นิยมธรรม.(2520). *การสอนเพื่อบรรดิการ.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.

กระทรวงศึกษาธิการ.(2533). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).* กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์การศาสนา.

สนิท ตั้งทวี.(2528). *ความรู้และทักษะทางภาษา.* กรุงเทพฯ : โอเดียนโสตร์.

กระทรวงศึกษาธิการ,กรมสามัญศึกษา.(2526) *ภาษามือ.* กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สามารถ ศักดิ์เจริญ.(2517). *ปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด ภาคใต้.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา ธีราวรรณ และคนอื่น ๆ.(2520). *การศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เฉลิมชัยการพิมพ์.

สุจริต เพียรชอบ.(2531). *การพัฒนาการสอนภาษาไทย.*กรุงเทพฯ :โครงการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับโครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์.(2513). *หลักภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันท์ ศลโกสุม.(2526). *รูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.* รายงานการวิจัยประกอบการศึกษา : ภาควิชาหลักสูตร 773. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุพิน บุญชูวงศ์.(2538). *หลักการสอน.* คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.

สุภาพ ดวงเพ็ชร.(2533). *การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุมาลี โกศลสมบัติ.(2525). *การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมบูรณ์ ศุภจริยาวัตร.(2523). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมประสงค์ สถาปิตานนท์.(2507). *การสร้างแบบทดสอบการเขียนคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใน 11 โรงเรียนในภาคการศึกษา 1.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.(2538). *คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

อินทร์ ศรีคุณ.(2537). *การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียน การสะกดคำและการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรพรรณ ภิญโยภาพ.(2529). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

Aaron, I.E.(1959,December). "The Relationship of Selected Measures to Spelling Achievement at the Fourth and Eight grade Levels," *Journal of Educational Research.* 4 : 138 - 142.

Bloomer, Richard H.(1961, January). " Concepts of Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words," *Journal of Educational Research.* 4 : 138–142.

Bloomer, Richard H.(1963, February). " Connotative Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words," *Journal of Educational Research.* 6 : 287.

_____.(1956, March). "Word Length and Complexity Variables in Spelling Difficulty," *Journal of Education Research.* 6 : 531 – 535.

Catalano, Eileen Aiken.(1976, February). "The Effective of a Spelling Program Using Words in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," *Dissertation Abstracts International.* 8 : 4983-A.

Clanton, Patricin Brantley.(1977, February). "The Effectiveness of the Letter Close Procedure as a Method of TeachingSpelling," *Dissertation Abstracts International.* 38 : 7220-A.

Culyer, Gail Blake.(1975, January). "A Synthesized Approach to Selecting ;Spelling Words and Generalizations," *Dissertation Abstracts International.* 7 : 4122-A - 4123-A.

Gray, William S.(1949, February). "A Summary of Reading Investigation of July 1, 1974 to June 30, 1948," *Journal of Educational Research.* 42 : 403.

Hirsch, Vicki E.(1981,January). "A Study of Instructional Approachs to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitude," *Dissertation Abstracts.* 41 : 2912-A.

Horn, Ernest.(1954). "Spelling, " Encyclopedia of Educational Research. 3rd ed.

_____.(1960). " Spelling," *Encyclopedia of Educational Research.* New York : Macmillian Company.

Hymer, Robert Charles.(1963). "An Analysis of the Spelling Errors found in the written Compositions of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children," *Dissertation Abstracts International.* 24 : 573-A.

Iles,Betty Allem.(1975, January). "Traditional Alphabet and pitman's initial Teaching Aiphabet : Their Effects of the Reading and Spelling Skills of Two Groups of Elementary School children," *Dissertation Abstracts International* 7 : 4047-A-4048-A.

Jobes,Nancy Kay.(1976, February). "The Acquisition and Retention of spelling Through Invitation Training and Observational Learning with and without Feedback," *Dissertation Abstracts International.* 8: 5197-A.

Johnson, Jarvus Burdett.(1972, July). "An Analysis of Spelling Difficulties of Common Words Used with High Frequency," *Dissertation Abstracts International.* 1 : 79 – A – 80 – A.

Johnson, Imogene Temple.(1980,June). "A Description of Language Processing Characteristics of Selected Secondary Students with Reading and spelling Difficulties," *Dissertation Abstracts International.* 6217-A.

Mitchell, John Charles.(1980, October). " Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on spelling Achievement in Grade 4,5 and 6," *Dissertation Abstracts International.* 4: 1392-A.

Passanante,Gail R.(1979, July). " Spelling Proficiency and Early Training with I.T.A," *Resources in Education (ERIC).* 7 : 56.

Phillips, Vera Lee Morgan.(1975, July). "The Effect of a Mode of Presentation of spelling on Reading Achievement," *Dissertation Abstracts International.* 1 : 710-A-48-A.

Pinter, Donna Dac Krewedl.(1977, August). "The Effect of an Academic Game on the spelling Achievement of Third Graders," *Dissertation Abstracts International.* 2 : 710 - A - 711-A.

Russell, David H.(1947, February). " Spelling Ability in Relation to Reading and Vocabulary Achivements", *Journal of Educational Research.* 6 : 406.

Schwendinger, James Rea.(1977, December). "A study of Modality of Inferences and Their Relationship to spelling Achievement of Sixth Grade Students," *Resources in Education.* 12 : 51.

Shane, Harold G. and Others.(1961). *Beginning Arts Instruction with Children*, Ohio : charles E. Merrill Books Inc.

Slattery, Danil Patterick.(1970, March). "Effects of practice and Emphasis on the Serial – Error - Curve in spelling Performance," *Dissertation Abstracts International.* 30 : 38014-A.

Schwartz, Sybil and Doehring Donal.(1977, September). "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns, " *Research in Education.* 12 : 55.

Spangler, Richard Burton.(1975, December). "Audiotory and Visual Teaching of spelling and the Modality Preferences of Elementary School Children," *Dissertation Abstracts International.* 6 : 3573-A - 3574-A.

Townsend, Agatha.(1947, February). "An Investigation of Certain Relationships of Spelling with Reading and Academic Aptitude," *Journal of Educational Research.* 6 : 465 – 471.

ภาคผนวก

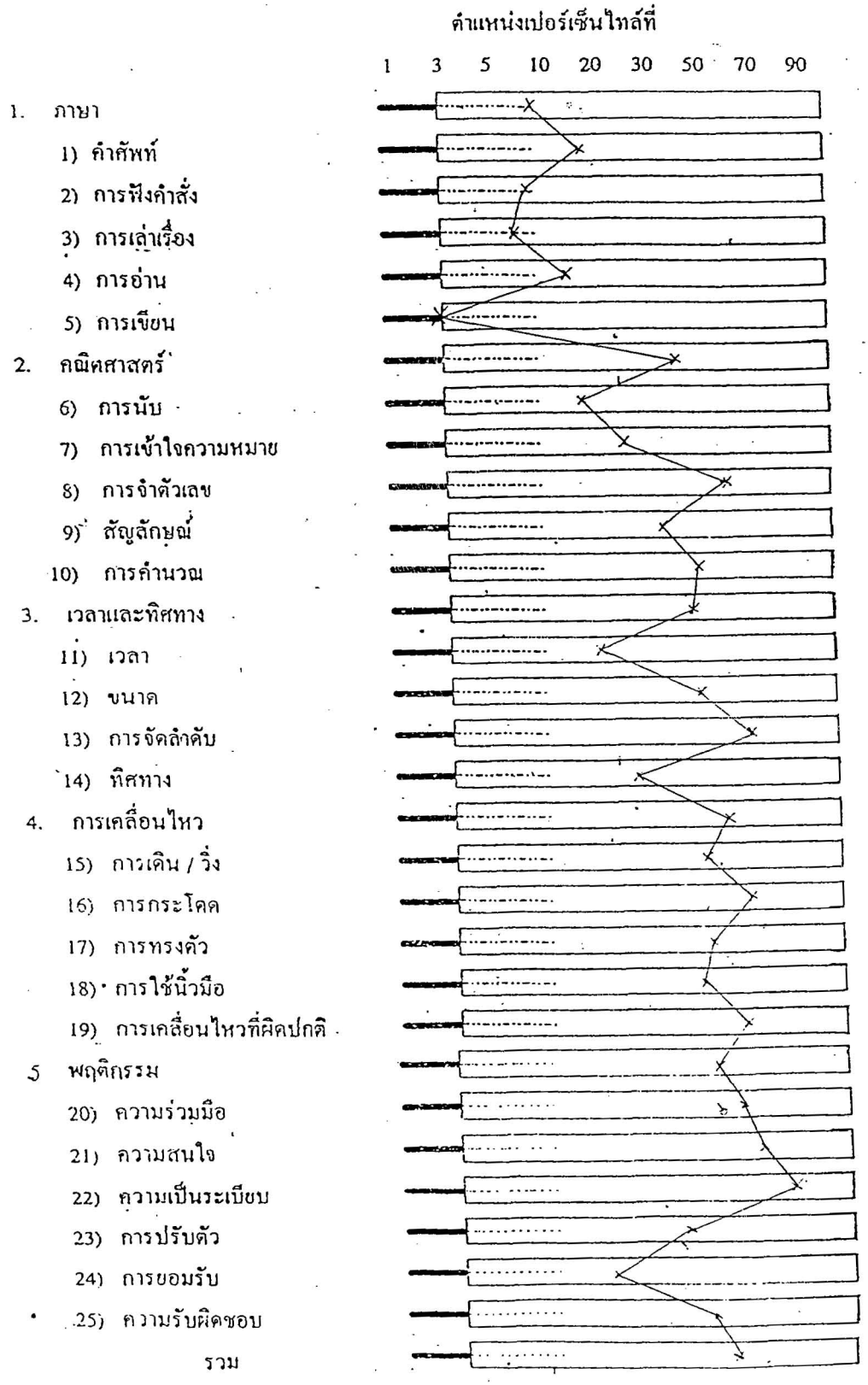
ภาคผนวก ก

แบบบันทึกการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี

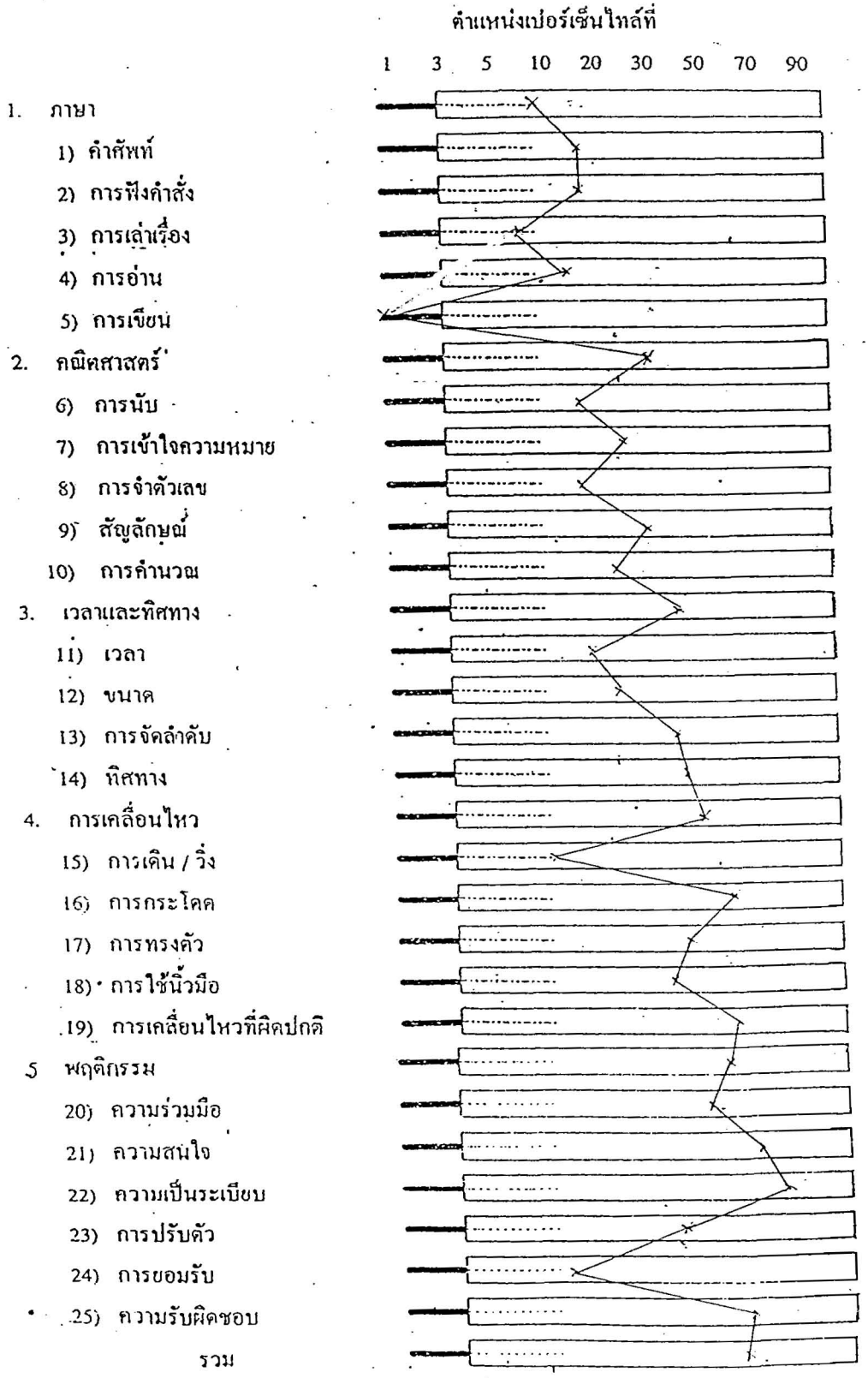
แบบบันทึกการประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2 – 15 ปี

เด็กคนที่	เชาว์ปัญญา (I Q)
1	93
2	93
3	90
4	96
5	91
6	90

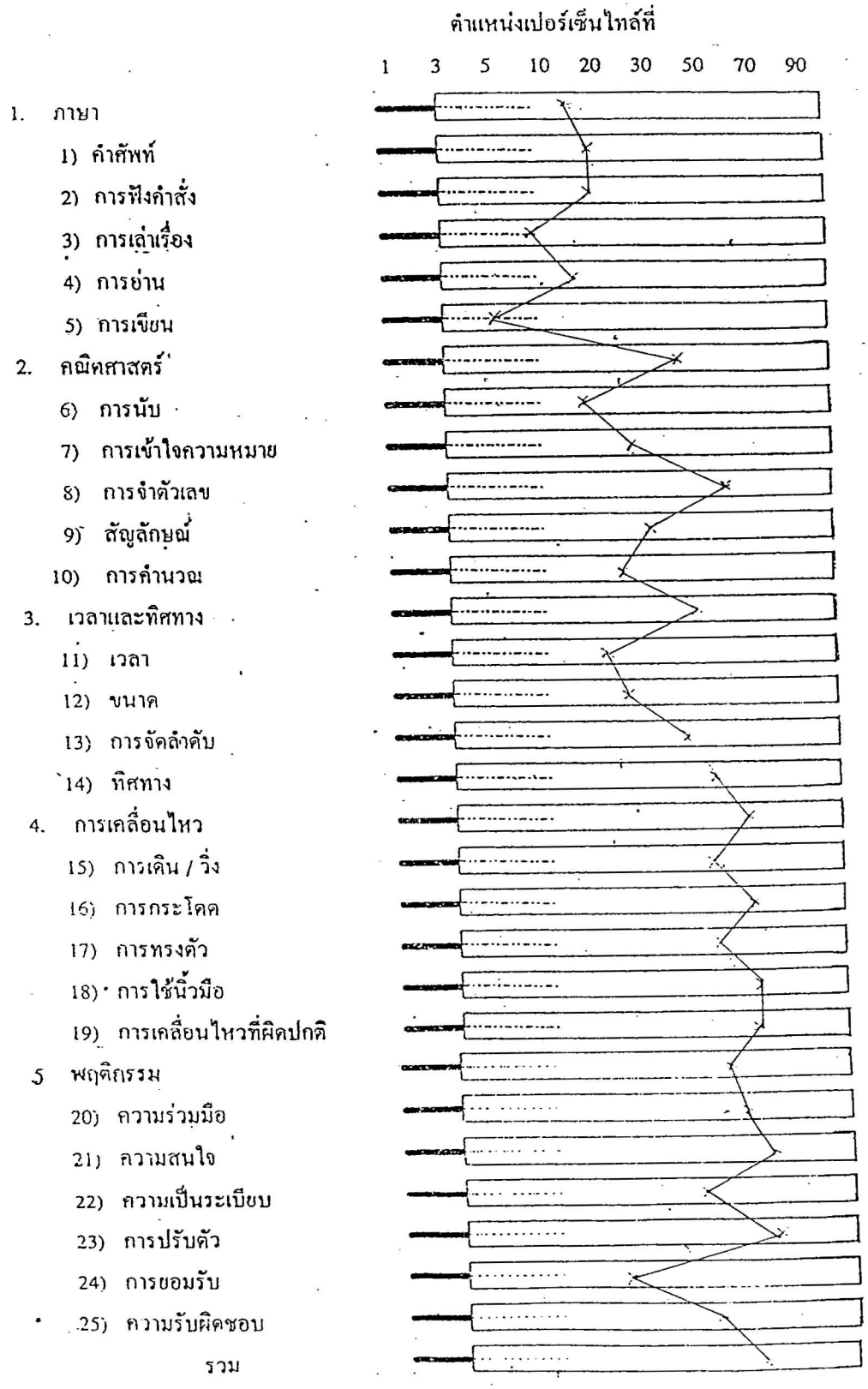
ภาคผนวก ข
ผลการคัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

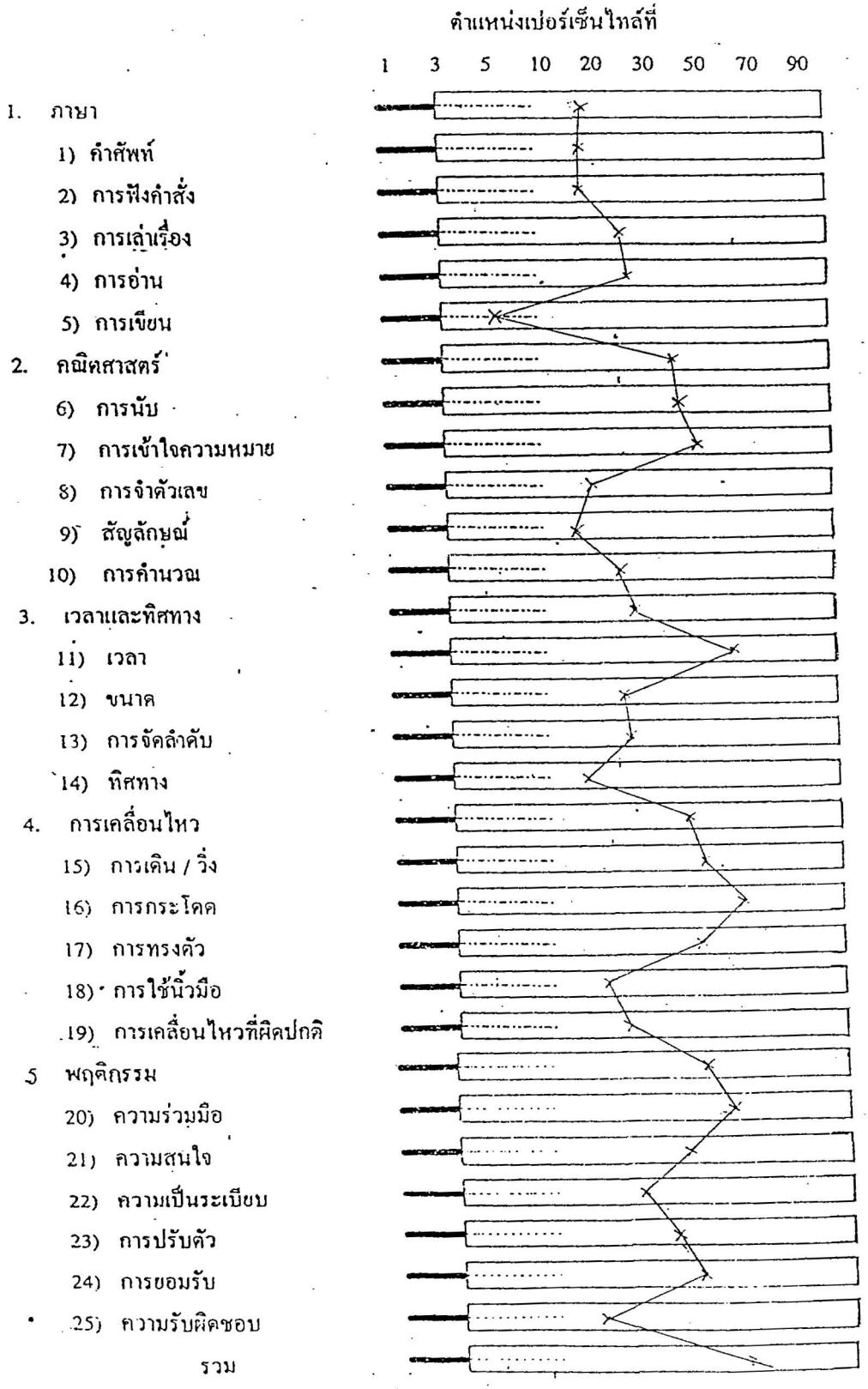
ภาพประกอบ 1 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 1

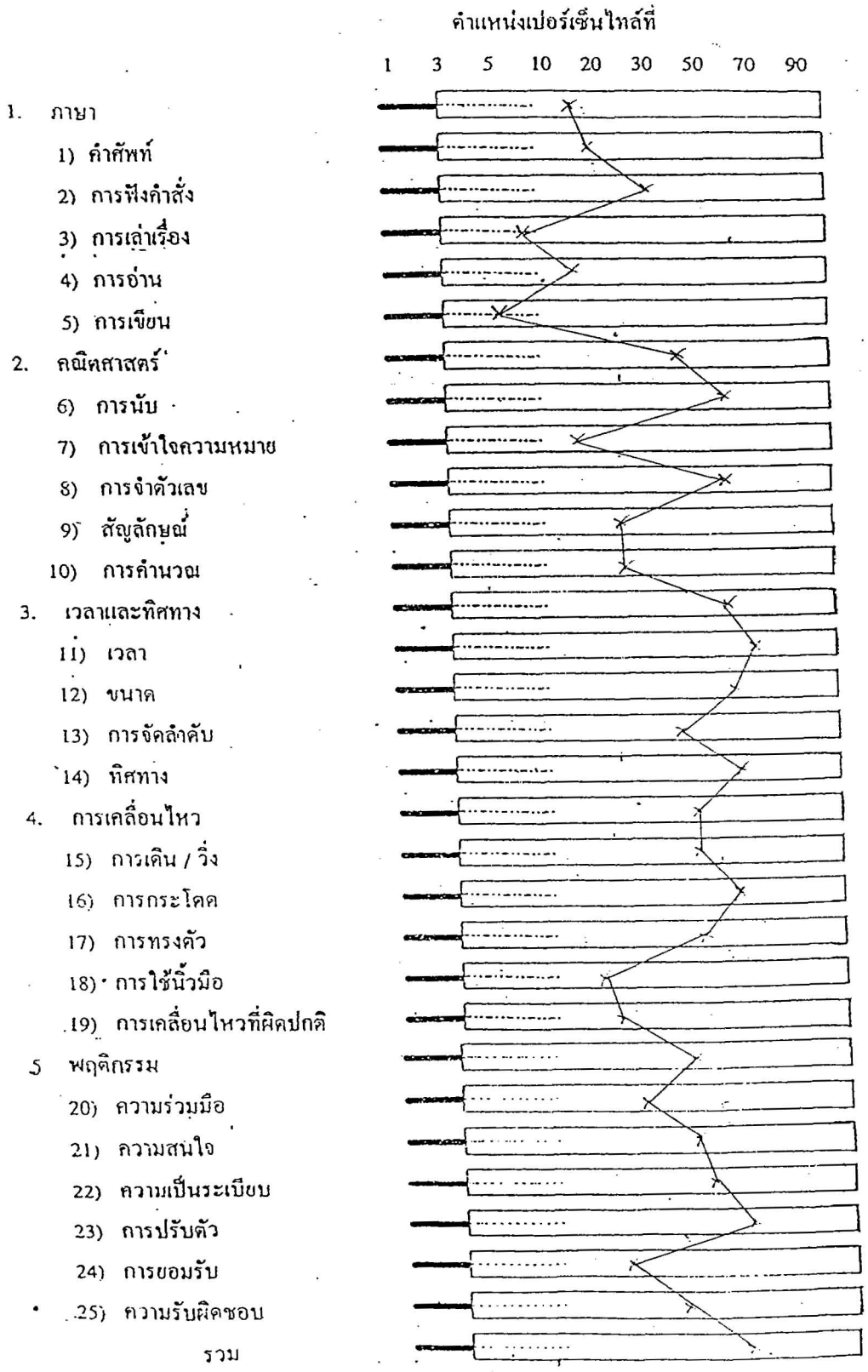
ภาพประกอบ 2 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 2

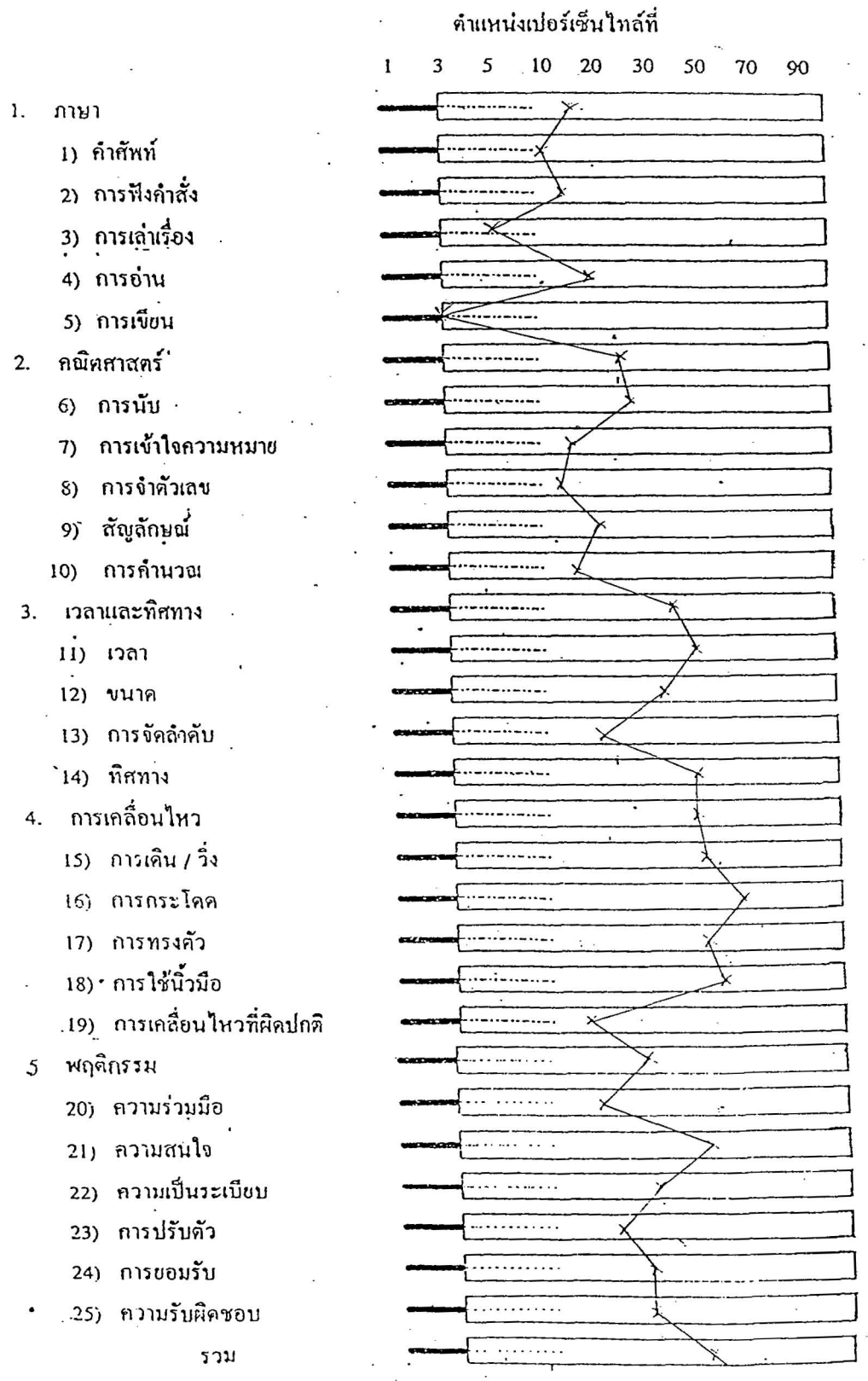
ภาพประกอบ 3 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 3

ภาพประกอบ 4 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 4

ภาพประกอบ 5 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 5

ภาพประกอบ 6 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้คนที่ 6

ภาคผนวก ค
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำและแผนการสอน

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ และแผนการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงทอง ไสยวรรณ์

   คณบดีคณะครุศาสตร์ สังกัดโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย

   สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

   วุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขา สถิติการศึกษา

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตภัทร อุปราวิทยานันท์

   ประธานโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษย์และสังคมศาสตร์

   สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

   วุฒิ การศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขามัธยม

   ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การสอนภาษาไทย

3. อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม

   ประธานโปรแกรมการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์

   สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก

   วุฒิ ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เอกการอนุบาลศึกษา

   การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการศึกษาพิเศษ สาขาการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

   ความชำนาญ - สอนเด็กอนุบาล

   - สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

   - สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความแม่นยำเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ และแผนการสอน

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 เท่า ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ข้อที่คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	-
2	+1	+1	+1	+3	1.0	-
3	+1	+1	+1	+3	1.0	/
4	+1	+1	+1	+3	1.0	/
5	+1	+1	+1	+3	1.0	/
6	+1	+1	+1	+3	1.0	/
7	+1	+1	+1	+3	1.0	/
8	+1	+1	+1	+3	1.0	-
9	+1	+1	+1	+3	1.0	/
10	+1	+1	+1	+3	1.0	/
11	+1	+1	+1	+3	1.0	/
12	+1	+1	+1	+3	1.0	-
13	+1	+1	+1	+3	1.0	/
14	+1	+1	+1	+3	1.0	-
15	+1	+1	+1	+3	1.0	/
16	+1	+1	0	+2	0.6	/
17	+1	+1	+1	+3	1.0	/
18	+1	+1	+1	+3	1.0	-
19	+1	+1	+1	+3	1.0	-
20	+1	+1	+1	+3	1.0	/
21	+1	+1	+1	+3	1.0	/
22	+1	+1	+1	+3	1.0	/
23	+1	+1	+1	+3	1.0	-
24	+1	+1	+1	+3	1.0	/
25	+1	+1	+1	+3	1.0	/
26	+1	+1	+1	+3	1.0	/

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ข้อที่คัดเลือก
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
27	+1	+1	+1	+3	1.0	/
28	+1	+1	+1	+3	1.0	-
29	+1	+1	+1	+3	1.0	/
30	+1	+1	+1	+3	1.0	/
31	+1	+1	+1	+3	1.0	-
32	+1	+1	+1	+3	1.0	-
33	+1	+1	+1	+3	1.0	/
34	+1	+1	+1	+3	1.0	-
35	+1	+1	+1	+3	1.0	-
36	+1	+1	+1	+3	1.0	-
37	+1	+1	+1	+3	1.0	/
38	+1	+1	0	+2	0.6	/
39	+1	+1	+1	+3	1.0	/
40	+1	+1	+1	+3	1.0	-

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนเขียนโดยใช้ชุดการสอนเขียน

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 เท่า ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้ชุดการสอนเขียน

แผนที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
2	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
3	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
4	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
5	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
6	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
7	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
8	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
9	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
10	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
11	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
12	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
13	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
14	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
15	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
16	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
17	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
18	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
19	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
20	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
21	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
22	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
23	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้
24	+1	+1	+1	+3	1.0	ใช้สอนได้

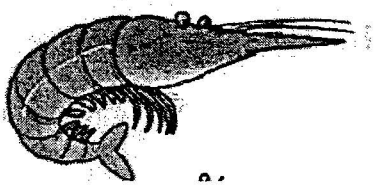
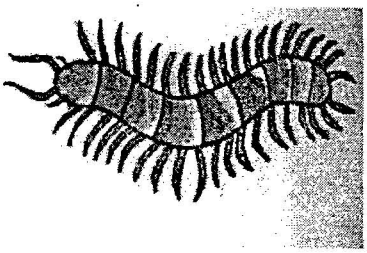
ภาคผนวก จ

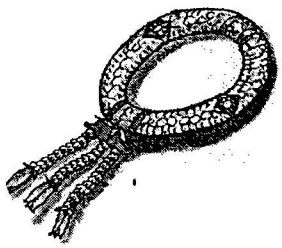
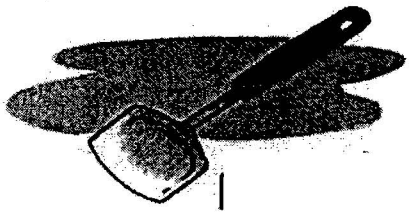
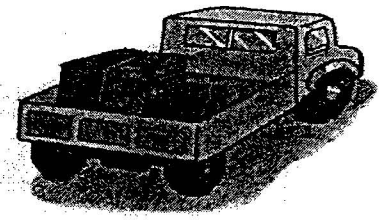
แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำก่อน และหลังทดลอง

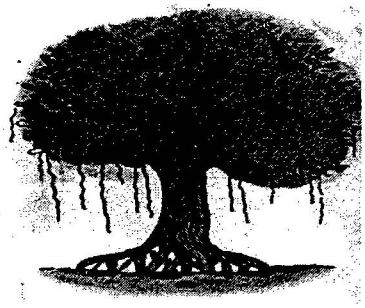
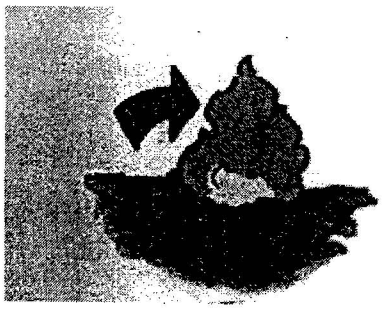
แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำ

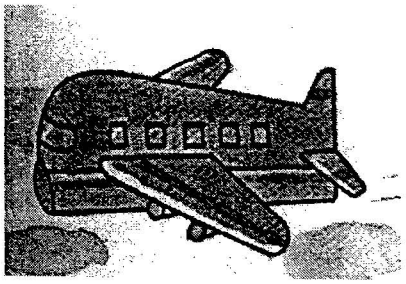
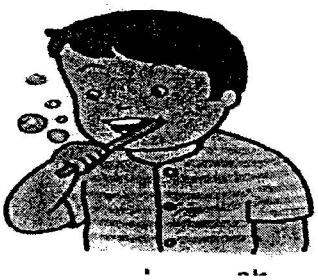
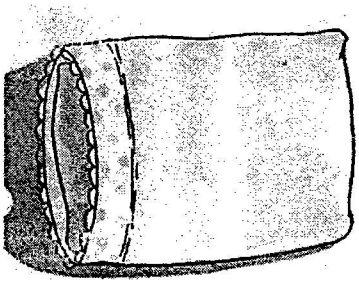
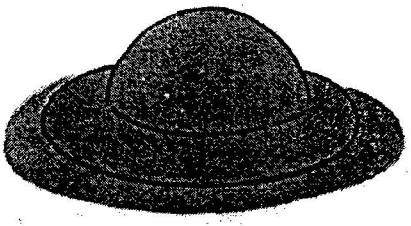
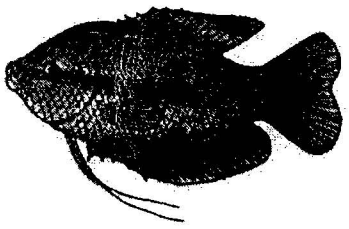
ชื่อ.....

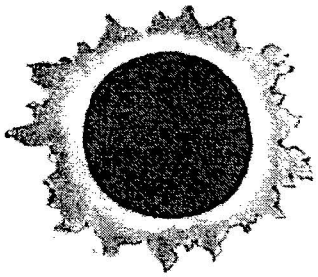
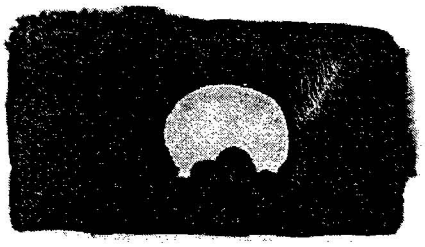
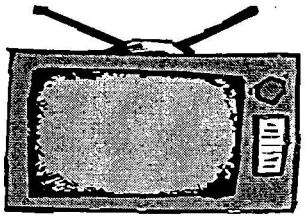
คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำใต้ภาพให้ถูกต้อง

1. 	2.
....	....
3. 	4.
....	....

5. 	6.
....	....
7. 	8.
....	....
9. 	10.
....	....

11. 	12.
....	....
13. 	14.
....	....
15. 	16.
....	....

17. 	18.
....	....
19. 	20.
....	....
21. 	22.
....	....

23. 	24.
....	....
25. 	
....	

ภาคผนวก ฉ

แผนการสอน

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กก
แผนการสอนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำที่มีตัวสะกดแม่กก ทำให้สามารถอ่านคำและเขียนคำได้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำที่มีตัวสะกดแม่กกได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่กกคือคำที่มี ก ค ฆ ข เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น นก ศอก ราก ตึก เผือก เมฆ เลข พญานาค เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - ให้นักเรียนร้องเพลง มาตรา แม่กก พร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลง

"มาตราแม่กก มาตราแม่กก
(ก) ไก่ (ข) ไข่ (ค) ควาย (ซ้ำ)
ฆ. ระฆัง ตีดังกังวาน (ซ้ำ)
สราญสุขใจ (ซ้ำ)
โยกเยก เลขหก (ซ้ำ)
เมฆ โรค โชค (ซ้ำ)
ล้วนสะกดด้วยแม่กก (ซ้ำ)
มีสี่ตัว (ซ้ำ)"

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กก โดยดูตัวอย่างคำจากเนื้อเพลง และให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กกเพิ่มเติม

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อแข่งขันเขียนคำที่อยู่ในมาตราแม่กก บนกระดานภายในเวลาที่กำหนด โดยให้ผู้เล่นของแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาเขียนคำทีละคนจนกว่าจะหมดเวลา กลุ่มใดเขียนคำได้มากกว่า และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำที่มีตัวสะกดแม่กก คือคำที่มี ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

4. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกดแม่กก

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กกให้นักเรียนฝึกเขียน
2. ให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กก
2. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กก

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

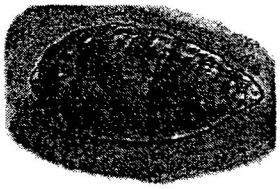
.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

อ ผ

	◌		
เ			ก

2.

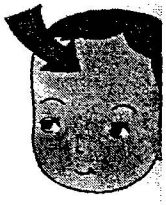
ก โ ก

ล			ล	
บ				

3.

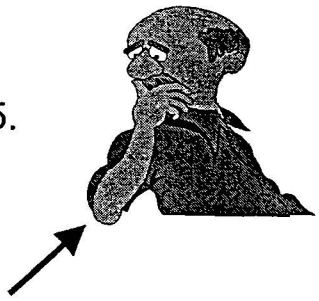
้ น า า ก

ห			ก		

4.

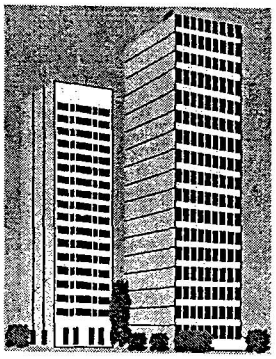
น า ก ้

ห		า	ผ		

5.

อ ศ ก

้					
ข			อ		

6.

ต ก ี

7.

ญ า า

พ			น		ค

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กง
แผนการสอนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กง จะช่วยทำให้อ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนและใช้คำที่มีตัวสะกดแม่กงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่กง คือคำที่มี ง เป็นตัวสะกด เช่น ช้าง สีแดง ลิง มะม่วง ร้องเพลง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กง

มาซิ เชิญเข้ามา หาตัวสะกด แม่กง
จง ดำรง มั่นคง ยืนตรง ธงชาติไทย
จูง นกยูง บินสูง ฝูงปลา ร่าเริงใจ
ลง ลำคลอง ว่องไว กางใบ เรือไม่โคลง
ดูซิดู ง ง อยู่ท้าย ใคร ใครก็มอง
หนู หนู จงกู่ร้อง ว่ามาตราแม่กง

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำ แล้วเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กงว่า คือคำที่มี ตัว ง เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียง ง สะกด

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนที่มีตัวสะกดแม่กงให้นักเรียนฝึกเขียน
2. ให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กง
2. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กง

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

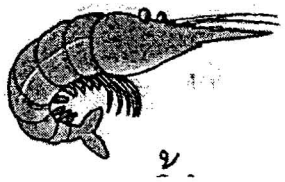
.....

.....

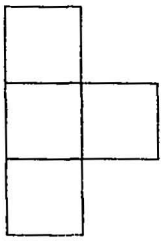
.....

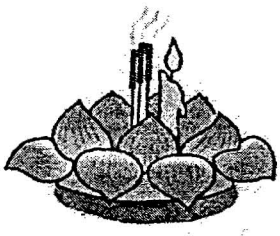
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กง

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

ก ง

2.

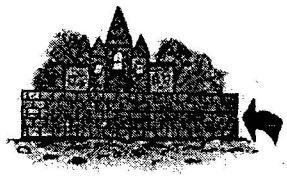
ร ท ง

ก		ะ		

3.

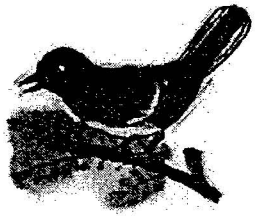
ใ ต

	บ		อ	ง

4.

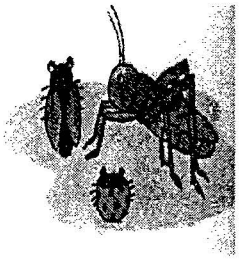
ก พ ง

◌				
	า	แ		

5.

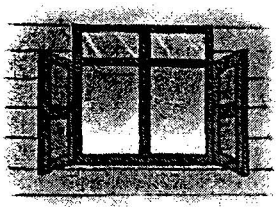
น า ง ข

	ก	ก			เ		น

6.

ล ง ม

แ			

7.

า น ห

	◌		◌		
		า	ต		ง

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กด
แผนการสอนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กดจะช่วยให้อ่าน เขียน และใช้ได้อย่างถูกต้องตลอดจนสามารถทำให้การสื่อสารมีความเข้าใจที่ตรงกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กด ที่ออกเสียงเหมือนสะกดด้วยตัว ด ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกด แม่กด คือ คำที่มี ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ฒิ ต ติ ตุ ตร ถ ท ทร ธ ธิ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงเหมือนมี ด สะกด เช่น รดน้ำ วัดตัว มด เจ็ด ตำรวจ รถ กระดาษ เป็ด เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - 1. ครูร้องเพลงมาตราแม่กด

"คด งด มด รู้จักแม่กดหรือไม่ (ซ้ำ)
เห็น ด สะกดที่ที่ใด
เป็นมาตราไทย แม่กด นะ (ซ้ำ)
จำไว้ซีจ๊ะ มีหลายคำ
พจน์ รถ ยศ ก็เป็นมาตราแม่กด (ซ้ำ)
เหมือน ด สะกดนั่นไง
เอ้าว่าไชยา บ่าเล (ซ้ำ)
จำไว้ให้ดี มีหลายคำ"

2. ให้นักเรียนอ่านเพลงมาตราแม่กด 3 รอบ จนคล่อง

3. นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กดตามครู 3 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงเอง

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องคำที่อยู่ในมาตราแม่กด โดยให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำแล้วเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

3. ครูแจกใบงานให้นักเรียนศึกษาคำที่มีตัวสะกดด้วยแม่กด

4. ครูให้นักเรียนค้นหาคำที่มีตัวสะกดในแม่กดในใบงานตามเวลาที่กำหนดกลุ่มไหนได้มากกว่าและถูกต้อง เป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดให้นักเรียนฝึกเขียน และร้องเพลงมาตราแม่กดเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กด
2. ใบงาน
3. ชุดการสอนเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

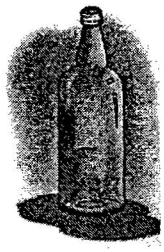
.....

.....

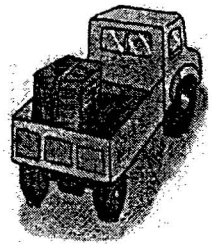
.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

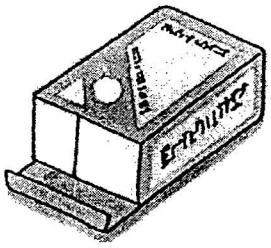
1.

ข ด ว

2.

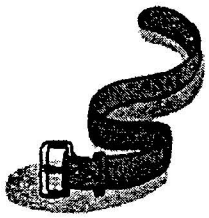
ร ก ถ

ร		บ		ร	ท	
					่	

3.

อ ร ด า ก

	'								
	ล		ง	ก		ะ			ษ

4.

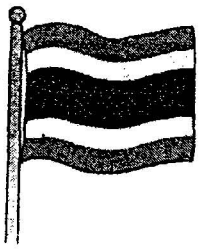
ข ด ข

	◌		◌	
เ		ม		

5.

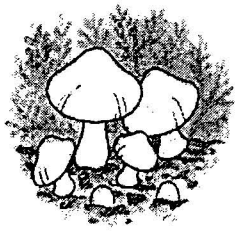
ต ว จ

◌				
	า	ร		

6.

ธ า ต

	ง	ช		

7.

ห ด

	◌		
เ			

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กน
แผนการสอนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนถูกต้องจะทำให้สื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวตัวสะกดในแม่กนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวตัวสะกดในแม่กน คือคำที่มี น ญ ร ล ณ พ เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงเหมือนมี น สะกด เช่น ฉัน บ้าน ส้นเท้า คน เห็น เดิน ทหาร พยาบาล สำคัญ คุณครู ปลาวาพ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กน

เพลงมาตราแม่กน

"ตัวสะกด มาตรา แม่กน อย่าสับสน หก คำจำได้
มี ณ เณร ล ลิง ร เรือ พายไป น หนูไซร้ ญ หญิงไทย พ จุฬา
เดิน เวียนวน ปืนกล และรถยนต์ บนถนน สับสน จลาจล
เริงสราญ ปลาวาพมันว่ายวน บุญคุณล้น ดลจิตคิดพากเพียร"

ขั้นสอน :

1. ครูนำบัตรคำที่มีตัวสะกดแม่กนให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ
2. ครูร้องเพลงส่งยิ้มแล้วส่งดอกไม้ให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนอ่านเนื้อเพลงจนคล่อง
4. เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเพลงจนคล่องแล้ว ให้ร้องเพลงตามครูจนคล่อง
5. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูส่งบัตรคำให้นักเรียนที่ละใบ ให้นักเรียนเวียนไปทางขวามือของนักเรียน ในขณะที่ส่งก็จะร้องเพลงไปด้วย ครูจะเป่านกหวีดให้นักเรียนหยุด เมื่อหยุดแล้วบัตรคำอยู่ที่ใครคนนั้นต้องลุกขึ้นอ่านบัตรคำ เช่น บ้าน - บอ - อา - นอ บาน ้ - บ้าน เป็นต้น ทำซ้ำ ๆ อย่างนี้ประมาณ 2 - 3 รอบ

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนให้นักเรียนฝึกเขียน และให้นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กนเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กน
2. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กน
3. บัตรคำ
4. นกหวีด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วม เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การร้องเพลง เป็นต้น
2. สังเกตการอ่านบัตรคำ
3. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

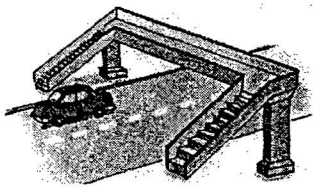
.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

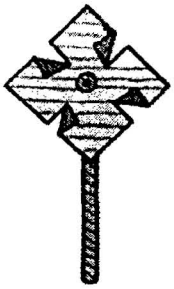
า ะ อ น

ส		พ			ล		ย

9.

บ ร ิ อ ี ่

เ	ค			ง		น

3.

ล น ก

ั		ั			
	ง	ห			ม

4.

า ล ต

้				
	น	ต		

6.

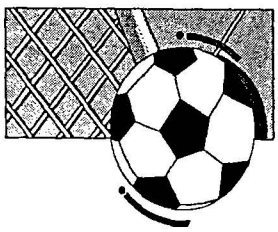
ท า ร

	ห		

6.

ย บ ล

พ		า		า	

9.

อ ต ล

ฟ		บ		

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กบ
แผนการสอนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำที่มีตัวสะกดแม่กบอย่างถูกต้องจะช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่กบ คือ คำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงเหมือนมี บ สะกด เช่น ตะขาบ เจ็บ กบ เก็บ รูปภาพ ยีราฟ โลภมาก เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - ครูให้นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กบพร้อมกับทำท่าประกอบ

เพลง มาตราแม่กบ

คำร้อง ผศ. ศิริวรรณ กาญจนสาลักษณ์ ทำนอง ตบแผละ

จับกบ ตะปบ ประจบ เสียงดัง อบ อบ อบ อบ
เห็น บ สะกดที่ใด ไม่ต้องสงสัย นั่นคือแม่กบ
ประสบ ถูกสาป ก่อบาป มีลาภ แม่กบ อบ อบ
ดูซี ยีราฟ นั่นไง คำเหล่านี้ไซร้ ก็เป็นแม่กบ

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กบ โดยดูจากเนื้อเพลงและให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่กบ

2. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม เพื่อเล่นเกมส่งของโดยที่ครูจะเปิดเพลง แล้วให้นักเรียนส่งบัตรคำไปทางด้านขวามือของนักเรียน ครูเปิดเพลงและให้นักเรียนส่งบัตรคำตามเพลง

3. เมื่อเพลงปิดบัตรคำหยุดที่ใครคนนั้นจะต้องอ่านบัตรคำคำนั้น พร้อมทั้งสะกดด้วย เช่น พบคำว่า ตะขาบ" ก็สะกดเป็น ตอ อะ ตะ ขอ อา บอ ขาบ

เล่นเกมนี้ประมาณ 2 - 3 รอบ

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบให้นักเรียนฝึกเขียน และร้องเพลงมาตราแม่กบเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กบ
2. เทปบันทึกเสียง
3. บัตรคำ
4. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

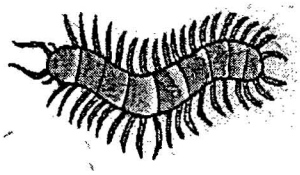
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กบ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

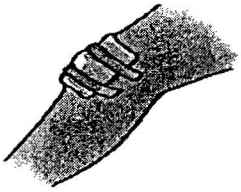
ผ ย

	◌๊		◌้	
เ		บ		า

2.

ะ า

ต		ข		บ

3.

า จ เ

	◌			◌๊	
	ข		เ		บ

4.

ร ฟ

ย		า	

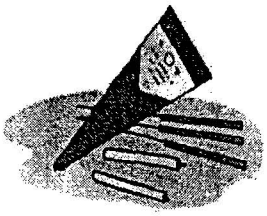
5.

บ ก

6.

ด ป

ว	า		ร	

7.

ท ธ น

	ป	เ		ย	
บ					

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กม
แผนการสอนที่ 6 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำที่มีตัว ม สะกดในมาตราแม่กมได้ถูกต้องนั้นจะทำให้ผู้ติดต่อสื่อสารกันเข้าใจความหมายได้ตรงกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนเขียนคำที่มีตัว ม เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่กมคือคำที่มีตัว ม เป็นตัวสะกด เช่น ลูกอม มะขาม มะยม สาม น้ำท่วม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กม

"นาม งาม ยามย่อม
น้อม พร้อม ล้อม ล้อม
คำเหล่านี้ ล้วนมีตัว ม.
ขอให้เรา จงจำ ให้มั่นไว้
มาตราไทย นั่นคือ แม่กม"

ขั้นสอน :

1. ครูนำบัตรคำที่อยู่ในมาตราแม่กม ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วให้นักเรียนสังเกตคำที่มี ม. เป็นตัวสะกด เช่น ลูกอม มะขาม มะยม สาม น้ำท่วม
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านและสังเกตคำที่อยู่ในมาตราแม่กมจนคล่องและเข้าใจแล้ว
3. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัว ม เป็นตัวสะกด มาคนละ 1 คำ

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กมให้นักเรียนฝึกเขียน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงมาตราแม่กมอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่กม
2. บัตรคำ

3. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กม

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอ่านคำจากบัตรคำ
3. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

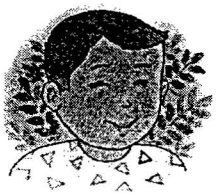
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กม

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

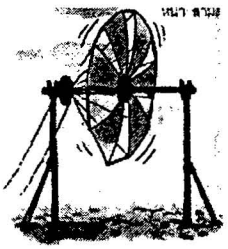
โ ม ้ อ

ส				

2.

ม ้

◌		
ย		

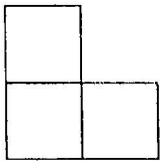
3.

ห ล ง

◌		◌			
ก			น		ม

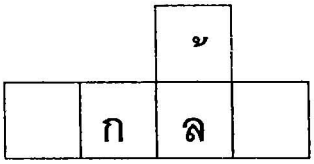
4.

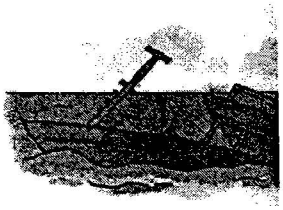
ร ม

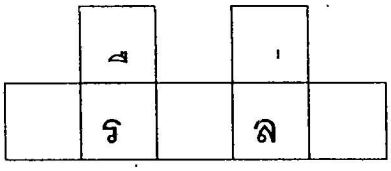
5.

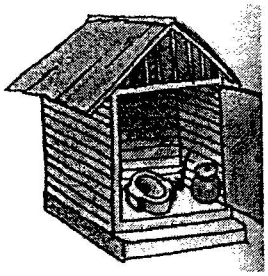
ม ห

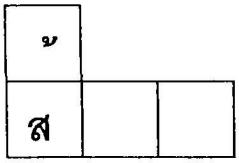
6.

อ ม เ

7.

ม ว

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดมาตราแม่เกย
แผนการสอนที่ 7 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่เกยจะช่วยให้การอ่าน เขียนและนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ย เป็นตัวสะกดในมาตราแม่เกยได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่เกย คือคำที่มี ย เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียง ย สะกด เช่น พวงมาลัย ขาย ว่ายน้ำ ชมเชย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ - 1. ครูร้องเพลงมาตราแม่เกยให้นักเรียนฟัง

"ยักษ์ ยักษ์ ยักษ์ หนู รู้จักยักษ์ หรือไม่ (ซ้ำ)
เห็น ย. ยักษ์ อยู่หลังใคร
เป็นมาตราไทย เรียก แม่เกย (ซ้ำ)
เช่น เฉย เลย ลาย ตาย เอย"

2. ให้นักเรียนอ่านเพลงมาตราแม่เกย 3 รอบ จนคล่อง

3. นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่เกยตามครู 3 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงเอง

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่เกย โดยดูจากเนื้อเพลงและให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่เกย พร้อมเขียนคำบนกระดาน

2. ครูเฉลยคำที่นักเรียนเขียน แล้วชูบัตรคำที่เตรียมไว้ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล เช่น พวงมาลัย ชมเชย ขาย ว่ายน้ำ

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่องมาตราแม่เกยว่า คือคำที่มี ย เป็นตัวสะกดและอ่านออก เสียง ย สะกด

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่สะกดด้วยแม่เกยให้นักเรียนฝึกเขียน

2. ครูและนักเรียนร้องเพลงมาตราแม่เกยเพื่อทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่เกย
2. บัตรคำ
3. ชุดการสอนเขียนคำที่สะกดด้วยแม่เกย

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. สังเกตการอ่านบัตรคำ
3. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

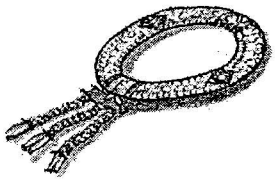
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกย

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

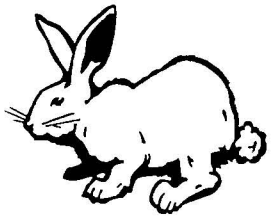
ว ้ ล น

้					
ต		ก			ย

2.

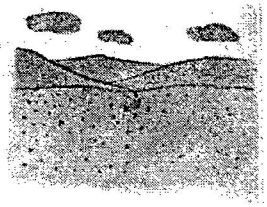
ว า ล ั

พ		ง	ม			ย

3.

ร า

			ิ		
ก		ะ	ต		ย

4.

ะ ล ร า

ท		เ		ท			ย

5.

พ ย ร

				◌	
	า		เ		อ

6.

ล ย ท

	อ		ก	ร	ะ		ง

7.

ถ น น ม ◌ั

			◌					
ส		า		อ		า		ย

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่เกอว
แผนการสอนที่ 8 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำ ที่มีตัว ว เป็นตัวสะกดในมาตราแม่เกอวได้จะทำให้สามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่เกอวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มีตัวสะกด แม่เกอว คือคำที่มี ว เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียง ว สะกด เช่น ข้าว ดาว สีขาว แก้ว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนร้องเพลงมาตราแม่เกอว พร้อมทำท่าประกอบ

เพลงมาตราแม่เกอว

คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธสาร ทำนอง พม่าเขว

"แหวน แหวน แหวน
แหวนงาม ชอบตามหลังใคร (ซ้ำ)
แหวนงาม ตามหลัง คำใด
เรียกคำนั้นไซร้ว่า แม่เกอว (ซ้ำ)
แมว ขาว หิว ข้าว แล้ว เอย"

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องคำที่มีคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่เกอวโดยใช้แผนภูมิและยกตัวอย่างคำประกอบ
2. ครูแจกใบงานและให้นักเรียนหาคำที่มีตัวสะกด แม่เกอว แล้วนำมาเขียนบนกระดานคนละ 3 คำ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าคำที่มีคำที่มีตัวสะกดแม่เกอว คือคำที่มี ว เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียง ว สะกด

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่เกอวให้นักเรียนฝึกเขียน

2. ครูและนักเรียนร้องเพลงแม่เกอว เพื่อทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงมาตราแม่เกอว
2. ใบงาน
3. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่เกอว

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกอว

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

ก ้ น

			ข	
			◌	
แ		ว		า

2.

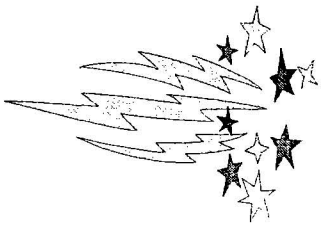
ส น น า ั

			ข					
			ล					
เ		อ	ก		ห			ว

3.

ช ว ไ

				่
	า			ร

4.

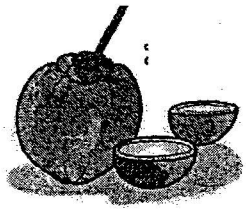
ว ด

	า	

5.

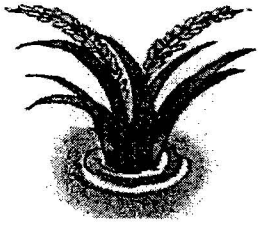
ว ม

แ		

6.

ะ า ร

			บ		
ม		พ			ว

7.

ว น

บ		บ		
ต		ข	า	

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง แบบทดสอบ หน่วยที่ 1 เรื่อง ตัวสะกดมีมากมาย
แผนการสอนที่ 9 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา. 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถทางการเขียนคำของนักเรียน หลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียน เรียนเรื่องตัวสะกดในมาตราต่าง ๆแล้ว นักเรียนสามารถเลือกคำที่เขียนถูกในแบบทดสอบได้ร้อยละ 80

เนื้อหา

แบบทดสอบการเขียนคำ คำที่มีตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูพูดทักทายนักเรียน และสนทนาเรื่องคำที่มีตัวสะกดในมาตราต่าง ๆที่เรียนผ่านมาแล้ว เพื่อทำการทบทวน ก่อนทำการทดสอบ

ขั้นสอน :

1. ครูแจกแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ให้แก่นักเรียน
2. ครูอธิบายขั้นตอนวิธีการทำแบบทดสอบทีละขั้น
3. หลังจากนั้นครูกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ การทำแบบทดสอบ และสอบถามนักเรียนถึงความมั่นใจในการทำแบบทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบพร้อมเฉลย

สื่อการเรียนการสอน

แบบทดสอบการเขียนคำที่มีตัวสะกดจำนวน 20 ข้อ

การวัดผลประเมินผล

ตรวจแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนนไว้วัดความก้าวหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน
ตอบผิดให้ 0 คะแนน

บันทึกหลังการสอบ

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ตัวสะกดมีมากมาย

ชื่อ.....

---

1. เขียนคำโดยใช้พยัญชนะที่กำหนดให้เป็นตัวสะกด

1. ก เช่น นก _____ _____
2. ง เช่น ลิง _____ _____
3. ด เช่น แปด _____ _____
4. น เช่น จน _____ _____
5. บ เช่น สิบ _____ _____
6. ม เช่น ลม _____ _____
7. ย เช่น เฉย _____ _____
8. ว เช่น แก้ว _____ _____

2. เติมตัวสะกดให้เป็นคำที่มีความหมาย

1. พฤห้___บดี
2. สามั___คี
3. บุญคุ___
4. เคาร___
5. เล___คณิต
6. ทหา___
7. ขอโท___
8. ฟุตบอ___
9. โชคลา___
10. วันพุ___
11. พยาบา___
12. อังกฤ___

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง อักษรควบกล้ำ ด้วย ร
แผนการสอนที่ 10 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำควบกล้ำแท้ โดยมี ร เป็นตัวควบกล้ำ ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำควบกล้ำแท้คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกันและอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัว พร้อมกัน พยัญชนะต้นที่นำมาควบกล้ำได้แก่ ร เช่น กระบุง กรอบ ขรุขระ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจกใบงานให้นักเรียนเลือกระบายสีภาพที่มีคำควบกล้ำด้วยตัว ร.
2. ครูตรวจใบงานพร้อมเฉลยภาพที่ถูกต้อง

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่อง คำควบกล้ำ เกี่ยวกับความหมายของคำควบกล้ำ พยัญชนะที่นำมาควบกล้ำ และการออกเสียงที่ถูกต้อง พร้อมกับตัวอย่างคำควบกล้ำ โดยใช้แผนภูมิประกอบ
2. ครูนำบัตรคำที่เป็นที่เป็นคำทั่วไปรวมทั้งมีคำควบกล้ำรวมอยู่ด้วยและให้นักเรียนช่วยกันแยกว่าคำไหนเป็นคำที่ควบกล้ำด้วย ร แล้วนำบัตรคำไปเรียงไว้ที่กระเป๋าผนัง พร้อมกับฝึกอ่านคำควบกล้ำ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่องคำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งสองตัว

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำควบด้วยตัว ร ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. กระเป๋าผนัง

3. ชุดการสอนเขียนคำควบด้วย ตัว ร
4. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

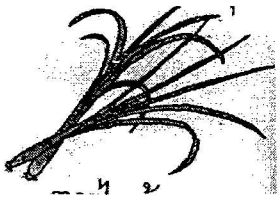
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำควบแท้ที่ใช้ ร เป็นตัวควบ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

ฟ ป ร ั

แ			ง		น

2.

ไ ะ ร ั

ต			ค		

3.

อ ร แ

ห		ย		ค		ง

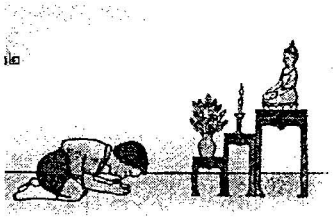
4.

ร ค ก

5.

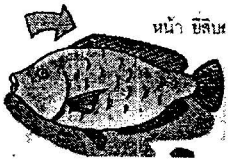
ร ไ โ

					ะ
	พ		ง		ม

6.

า ร พ ะ

ก			บ		ร	

7.

ป ร ิ า

ค		บ		ล	

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง อักษรควบกล้ำ ด้วย ล
แผนการสอนที่ 11 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องคำควบกล้ำจะทำให้ใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำควบกล้ำแท้ได้ โดยมี ล เป็นตัวควบกล้ำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำควบกล้ำแท้คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว เรียงกัน ประสมสระเดียวกันและอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัว พร้อมกัน เช่น คล พล ปล กล

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ 1. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น

2. ครูให้นักเรียนเขียนคำควบกล้ำที่ควบด้วย ล ตามคำบอก

3. ครูตรวจผลงาน พร้อมเฉลย

ขั้นสอน :

1. ครูชูบัตรคำควบกล้ำที่ควบด้วย ล ที่เตรียมไว้ขึ้นให้นักเรียนอ่านที่ละคำจนนักเรียนอ่านคล่อง

2. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม เพื่อเล่นเกมส่งของโดยที่ครูจะเปิดเพลงแล้วให้นักเรียนส่งบัตรคำไปทางด้านขวามือของนักเรียน

3. เมื่อเพลงหยุดคนที่ถือบัตรคำอยู่จะต้องอ่านบัตรคำคำนั้น พร้อมทั้งสะกดด้วย เช่น ถือคำว่า คลอง ก็สะกดเป็น คอ - ลอ - ออ - งอ - คลอง เป็นต้น เล่นเกมนี้ประมาณ 2 - 3 รอบ

4. เมื่อนักเรียนรู้จักคำควบกล้ำแล้ว ให้นักเรียนยกตัวอย่างมาคนละ 1 คำ

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่ควบด้วย ล ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. เทปบันทึกเสียง

3. ชุดการสอนเขียนคำที่ควบด้วย ตัว ล
4. กระดาษ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. สังเกตการอ่านบัตรคำ
3. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

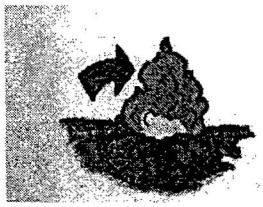
.....

.....

.....

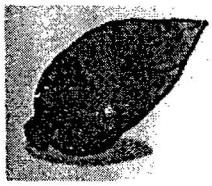
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำควบแท้ที่ใช้ ล เป็นตัวควบ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

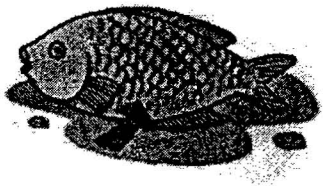
ไ ป ล

เ			ว		ฟ

2.

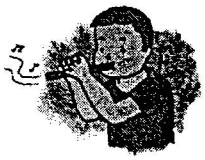
ว ่ ้ ป

ห			ล

3.

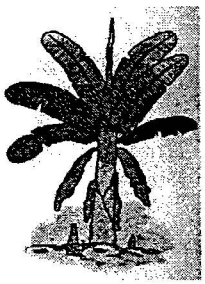
ป ก ล ์

เ		ล	ด			า

4.

ป ข ล

	◌			◌	
เ		า			ย
				ว	

5.

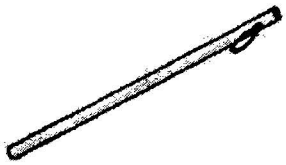
ว ◌ ล น

◌					
ต		ก			ย

6.

า ค อ

อ					
ล			ล		ง

7.

ไ พ อ

	◌				
	ม		ล		ง

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง อักษรควบกล้ำด้วย ว
แผนการสอนที่ 12 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารมีความหมายที่ตรงกันและบรรลุตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำควบแท้โดยมีตัว ว เป็นตัวควบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

. อักษรควบแท้ คือ อักษรซึ่งออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าควบกับ ว เป็นเสียงเดียวกันเช่น กวาง เกวียน ไม้แขวน ควาญช้าง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่โดยที่ครูให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำคนละ 1 คำ
2. ให้นักเรียนถือบัตรคำไว้รอฟังคำสั่งจากครู
3. ครูนำภาพต่างๆ มาเรียงไว้บนกระเป๋าผนัง
4. ครูสั่งให้นักเรียนที่ถือบัตรคำไว้นำบัตรคำไปจับคู่กับภาพ ทีละคนพร้อมกับอ่านให้ฟัง เล่นเกมนี้ 2-3 รอบ

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องคำควบกล้ำที่ใช้ตัว ว ควบว่าเป็นคำควบกล้ำแท้ เกี่ยวกับความหมาย และ ตัวอย่างคำ โดยใช้แผนภูมิประกอบ
2. ครูแจกใบงานให้นักเรียนฝึกอ่านและโยงภาพกับคำให้ถูกต้อง
3. ครูตรวจผลงาน พร้อมเฉลย

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่ควบด้วยตัว ว ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ

3. ใบงาน

4. ชุดการสอนเขียนคำควบกล้ำด้วยตัว ว

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม

2. สังเกตการอ่าน

3. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำควบแท้ที่ใช้ ว เป็นตัวควบ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

า ว

ก			ง

2.

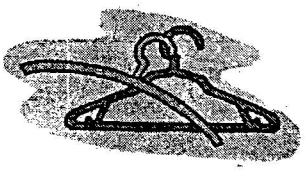
ก น ย

		ค		
เ		ว		

3.

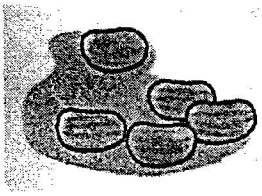
วั ไ

ค		น		ฟ

4.

ไ ข น ส

	ะ						ั ส	
	ม	แ		ว		เ		อ

5.

ก ว ต

แ		ง			า

6.

วิ ะ

ม		ข		ด

7.

า ว

ข			น

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง อักษรควบกล้ำไม่แท้
แผนการสอนที่ 13 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำควบกล้ำไม่แท้ จะทำให้อ่าน เขียน และใช้คำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำควบไม่แท้ ได้แก่ จร ทร ศร สร ซร ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน และ พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ได้แก่ จร ซร ทร สร ศร ประสมสระเสียงเดียวกัน แต่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น เช่น ต้นไทร กองทราย จริง เศร้า สร้าง ไซร้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูเล่านิทานอีสป เรื่อง นกอินทรี กับ หมาจิ้งจอก

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาถึงสัตว์ 2 ตัวในนิทานให้นักเรียนสังเกตคำว่านกอินทรีเป็นคำควบกล้ำชนิดหนึ่งเรียกว่า คำควบกล้ำไม่แท้
2. ครูสนทนาเรื่องคำควบกล้ำเกี่ยวกับความหมายและตัวอย่างคำ โดยใช้แผนภูมิประกอบ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน และพยัญชนะตัวหลังเป็น ร ได้แก่ จร ซร ทร ศร สร ประสมสระเดียวกัน แต่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น
4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนอ่านและวงกลมรอบคำที่มีคำควบกล้ำไม่แท้
5. ครูตรวจใบงานพร้อมเฉลย

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำควบไม่แท้ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานอีสปเรื่อง นกอินทรี กับ หมาจิ้งจอก
2. ใบงาน

3. ชุดการสอนเขียนคำควบกล้ำไม่แท้

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

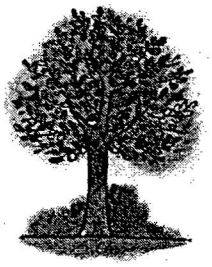
.....

.....

.....

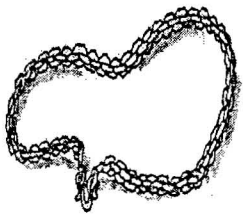
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

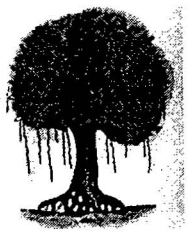
ท น ร

◌่					
ต		พ			า
		◌			

2.

อ ส ย ◌่

				◌		
	า		ส	ร		ย

3.

ไ น ท

◌่				
ต				ร

4.

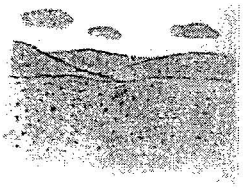
ะ น ส

	ร		◌ะ ◌	า

5.

อ ◌ิ ท น

	ก	◌ิ	น		ร

6.

ะ ล ร า

ท		เ		ท			ย

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง แบบทดสอบ หน่วยที่ 2 เรื่อง อักษรควบรวบคำ
แผนการสอนที่ 14 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถทางการเขียนคำของนักเรียน หลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อทดสอบความสามารถทางการเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำของนักเรียน

เนื้อหา

แบบทดสอบการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียน เรื่องคำควบกล้ำแท้และควบกล้ำไม่แท้เป็นการทบทวนก่อนการทดสอบ

ขั้นดำเนินการ

1. ครูแจกแบบทดสอบการเขียนคำควบกล้ำจำนวน 20 ข้อ ให้แก่นักเรียน
2. ครูอธิบายขั้นตอนวิธีการทำแบบทดสอบทีละขั้น
3. หลังจากนั้นครูกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ การทำแบบทดสอบ และสอบถามนักเรียนถึงความมั่นใจในการทำแบบทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบพร้อมเฉลย

สื่อการเรียนการสอน

แบบทดสอบการเขียนคำควบกล้ำจำนวน 20 ข้อ

การวัดผลประเมินผล

ตรวจแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนนไว้วัดความก้าวหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน
ตอบผิดให้ 0 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

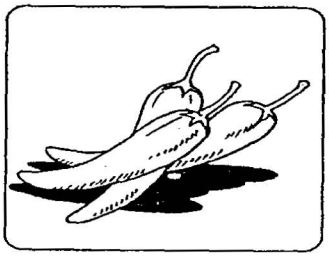
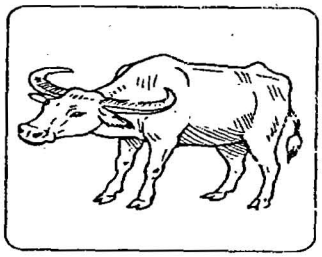
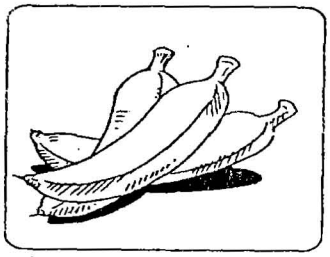
อักษรควบ รวมคำ

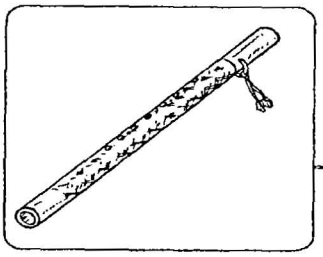
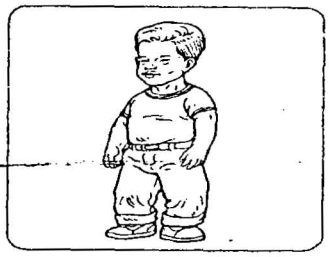
1. นักเรียนลองอ่านคำอักษรควบแท้และควบไม่แท้ในกรอบ แล้วนำคำเหล่านั้นมาเขียนให้ตรงกับภาพที่กำหนด

กล้วย ขลุ่ย ควาย ไม้แขวนเสื้อ คนแคระ พริก เปลวไฟ พุทรา
ควาญช้าง ศีรษะ กองทราย กวาง สายสร้อย ต้นไทร สระน้ำ

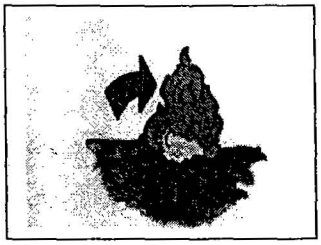
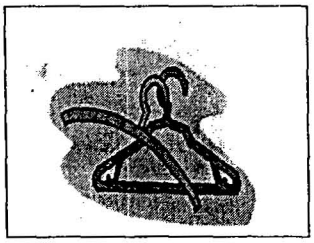
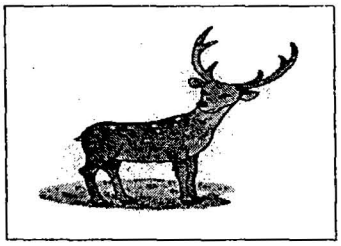
<u>อักษรควบแท้</u>

---------- ---------- ----------

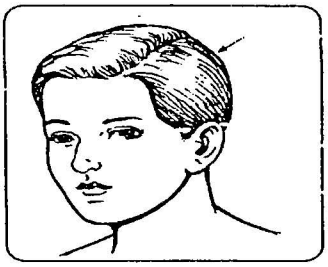

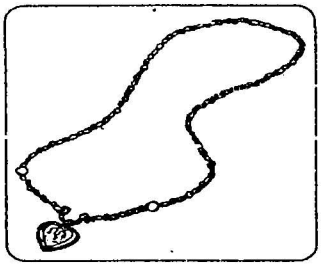
---------- ---------- ----------

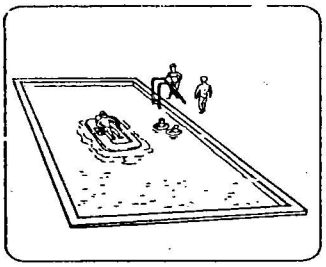

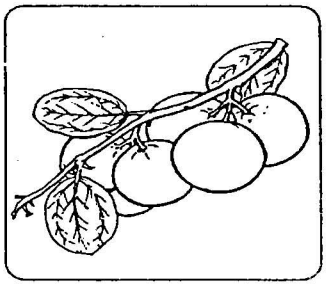
---------- ---------- ----------

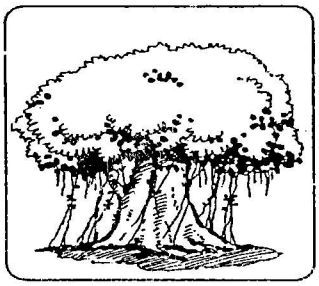
อักษรควบไม่แท้

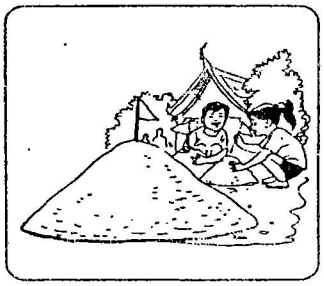

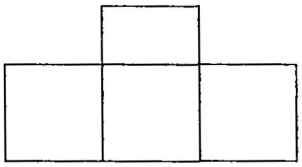
---

2. ปัญหาเหล่านี้ มีคำควบกล้ำ ทำให้ถูกนะ

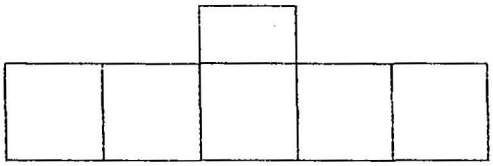
1. อะไรเอ่ย หน้าขาวขาว ตัวยาวแค่ศอก พอตัดขนออก กลับยาวตั้งวา

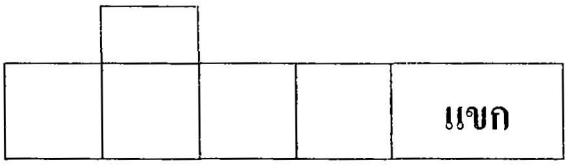
2. อะไรเอ่ย เป็นเด็กนุ่งขาว เป็นสาวนุ่งเขียว แก่ทีเดียวนุ่งแดง

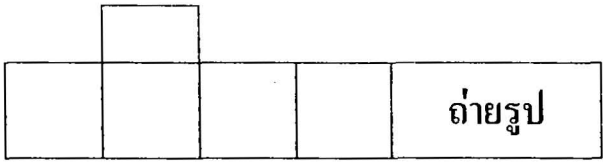
3. อะไรเอ่ย ออดแอดออดแอด แม่แปรก (ปะ-แหรก) เข้ารก

4. อะไรเอ่ย แก้ผ้าลงโคลน กระโจนลงน้ำ

5. อะไรเอ่ย สามขายันดิน กินคนเป็นพัน

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มี อ นำ ย
แผนการสอนที่ 15 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้องจะทำให้ผู้เขียน เขียนคำไทยได้ถูกต้องและเข้าใจความหมาย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัว อ เป็นอักษรนำ ย ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

อักษรนำคือพยัญชนะสองตัวประสมสระเดียวกันออกเสียงพยางค์เดียว คือ อ นำ ย ซึ่งมีอยู่ 4 ตัว คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ 1. ครูร้องเพลง อ นำ ย

มาพวกเราเร็วไว ไม่ชักช้า
สี่คำนี้หนา อ นำ จำให้ดี
อย่า อยู่ต้องสนใจ อ นั้นไซร้ไม่พาที
อย่างและอยาก คำนี้มี
คิดดูให้ดี อ นำ อ นำ

2. ให้นักเรียนอ่านเพลง อ นำ ย 3 รอบ จนคล่อง

3. นักเรียนร้องเพลง อ นำ ย ตามครู 3 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงเอง

ขั้นสอน :

1. นักเรียนฝึกอ่านคำ อย่า อยู่ อย่าง อยาก จากแผนภูมิ

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคปากเปล่าจากคำทั้ง 4 คำ

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คน แล้วครูแจกกระดาษให้กลุ่มละ 1 แผ่น พร้อมสีเมจิก

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคที่มีคำทั้ง 4 อยู่ กลุ่มไหนเมื่อนับจำนวนคำแล้วได้มากที่สุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มี อ นำ ย ให้นักเรียนฝึกเขียน

2. ครูและนักเรียนร้องเพลง อ นำ ย เพื่อเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลง อ นำ ย
2. กระดาษ
3. สีเมจิก
4. ชุดการสอนเขียนคำที่มี อ นำ ย

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

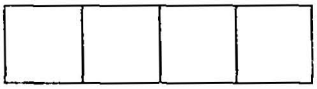
.....

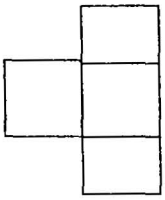
.....

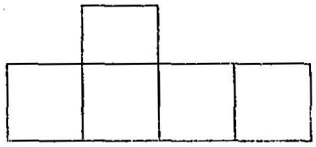
.....

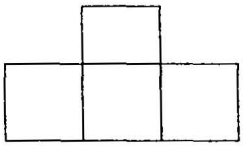
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มี อ นำ ย

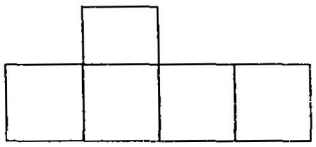
<u>เขียนคำจากคำอ่านนี้ให้ถูกต้อง</u>

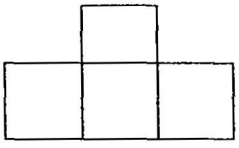
1. ฉัน ไปโรงเรียน

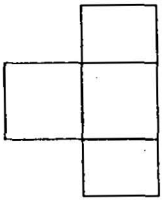
2. แม่ บ้านกับน้อง

3. เธอมีของ 5

4. ออกไปข้างนอก

5. เธอเดิน ระมัดระวัง

6. นักเรียน ส่งเสียงดัง

7. คุณครู ที่โรงเรียน

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มี ห นำ
แผนการสอนที่ 16 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องอักษรนำ เป็นการช่วยให้ผู้ศึกษา อ่าน เขียน และใช้คำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ห นำ ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มี ห นำ ได้แก่ หง หญ หน หม หย หร หล หว เรียกว่า อักษรนำ ที่มี ห นำอักษร ง ญ น ม ย ร ล ว เช่นหนู หมู หญิง หวีผม น้ำไหล เหงา หรูหรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ 1. ครูร้องเพลง ห นำ

เราเด็กเด็กไทย จงสนใจ คำ ห นำ
นี่หนา จอกแหน หนุน นำ หมอลำ กำหนด กฎหมาย
ห นำ อักษรใดใด เสียงจะกลายให้เป็นจัตวา
หมู หมู่ หรูหรา หวาด หวือ หวา ห ช่วยนำเอย
ห ช่วยผันเสียง เป็นสำเนียงเสียงต่างกัน
อักษร อักษรต่ำนั้น ผันไปให้ได้ห้าเสียง
หนา นา หน่า น่า อีก น้า แสนเริงร่า ห ช่วยนำครัน
เราไม่แปรผัน คำ ห นำจำให้ดีเอย

2. ให้นักเรียนอ่านเพลง ห นำ 3 รอบ จนคล่อง

3. นักเรียนร้องเพลง ห นำ 3 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงเอง

ขั้นสอน

1. ครูสนทนาเรื่องอักษรนำเกี่ยวกับความหมายของอักษรนำ ประเภทของอักษรนำ และตัวอย่างของอักษรนำ

2. ครูช่วยกันสรุปคำที่มี ห นำว่าเมื่อ ห นำ หน้าพยัญชนะตัวใดให้ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นเป็นเสียงจัตวา และจะไม่ออกเสียง ห

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 2 คน แล้วครูแจกใบงานให้นักเรียน

4. ให้นักเรียนเติมคำที่ ห นำ ในใบงาน

5. ครูตรวจใบงาน พร้อมเฉลย

ขั้นสรุป

1. ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มี ห นำให้นักเรียนฝึกเขียน
2. ครูและนักเรียนร้องเพลง ห นำ เพื่อทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลง ห นำ
2. ใบงาน
3. ชุดการสอนเขียนคำที่มี ห นำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

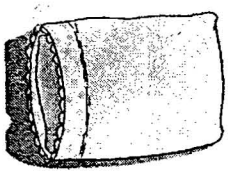
.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มี ห นำ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

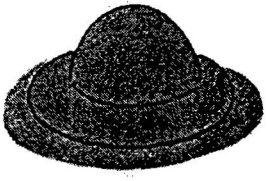
ห น

	ม	อ	

2.

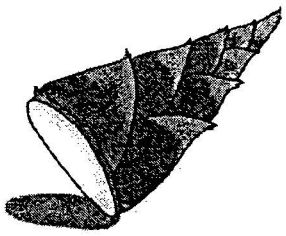
น น

ห		อ	

3.

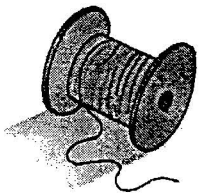
ม ว

ห			ก

4.

น อ ไ

	◌			◌
ห				ม

5.

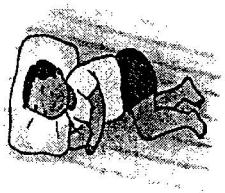
า ล ด

				◌		
ห		อ	ด			ย

6.

ผ ว

	◌		
ห			ม

7.

อ ห บ ั

น		น		ล	

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มี ผ นำ
แผนการสอนที่ 17 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ /50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่อง ผ เป็นอักษรนำจะทำให้อ่าน เขียน และใช้คำได้ อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ผ นำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มี ผ นำ คือคำ ผง ผน ผย ผล ผว เรียกว่า ผ เป็นอักษรนำ ง น ย ล ว เป็นพยัญชนะ 2 ตัว เรียงกัน พยัญชนะตัวแรกของคำจะอ่านออกเสียง อะ กึ่งเสียง พยัญชนะตัวหลังจะอ่านออกเสียงสระตามที่ประสมและอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวแรก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูให้นักเรียนเล่นเกมหายไปไหน

1. ครูนำแถบประโยคต่าง ๆ ติดไว้ที่กระเป๋าผนัง
2. ให้นักเรียนทายว่าในประโยคมีคำอะไรที่หายไป
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันออกมาเติมคำที่หายไป พร้อมกับอ่านประโยค

ขั้นสอน :

1. ครูสนทนาเรื่องอักษรนำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำ ผ เป็นอักษรนำ มาคนละ 1 ประโยค
3. ครูแจกใบงานให้นักเรียนอ่าน และ ขีดคำเส้นใต้คำที่มี ผ เป็นอักษรนำ

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มี ผ เป็นอักษรนำ ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. เกมหายไปไหน
3. แถบประโยค

4. ชุดการสอนเขียนคำที่มี ผ เป็นอักษรนำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

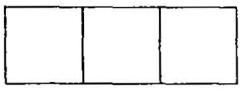
.....

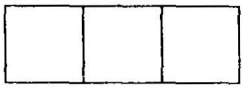
.....

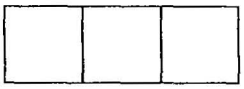
.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มี ผ นำ

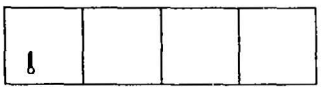
<u>เขียนคำจากคำอ่านนี้ให้ถูกต้อง</u>

1. หวาด – ผะ – หวา เขียนว่า หวาด

2. ผะ – หงะ – หงาย เขียนว่า หงาย

3. ผะ – หงก – หัว เขียนว่า หัว

4. ทำ – ผะ – หยอง เขียนว่า ทำ

5. ผะ – เหยอ เขียนว่า

6. ผะ – แหนก เขียนว่า

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มี ส เป็นอักษรนำ
แผนการสอนที่ 18 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่อง คำที่มี ส เป็นอักษรนำ จะทำให้ผู้เรียน อ่าน เขียน และใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ส เป็นอักษรนำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่มี ส เป็นอักษรนำอักษรเดี่ยว ง น ม ย ร ล ว คือ คำที่มี สง สน สม สย สล สว เป็นพยัญชนะต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูให้นักเรียนเล่นเกมสลับร่าง

1. ครูนำคำที่สำหรับแต่งประโยคเรียงสลับกันไว้บนกระเป๋าผนัง
2. ให้นักเรียนออกมาเรียงประโยคใหม่ให้ได้ใจความ พร้อมทั้งอ่านประโยคที่เรียงเสร็จแล้ว
3. ให้นักเรียนเล่นจนครบทุกคน

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องคำที่ ส เป็นอักษรนำ พร้อมตัวอย่าง
2. ครูแจกใบงานให้นักเรียนเติมคำที่มี ส เป็นอักษรนำ
3. ครูตรวจใบงานพร้อมเฉลย

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มี ส เป็นอักษรนำให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เกมสลับร่าง
2. ใบงาน
3. บัตรคำ
4. ชุดการสอนเขียนคำที่มี ส เป็นอักษรนำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

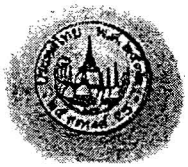
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง คำที่มี ส นำ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

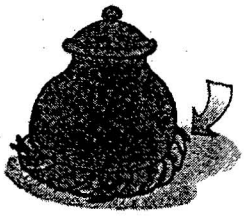
วิ

	◌	
ส		ง

2.

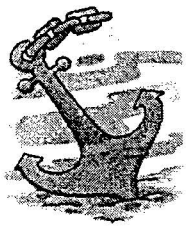
ส ล

	◌๋	
		ง

3.

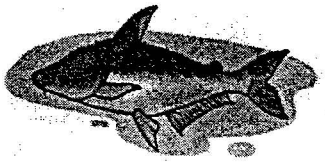
น ส

		◌๋		
เ		ว	ย	

4.

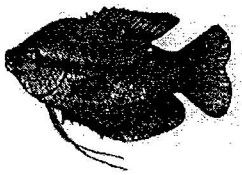
ม รี

				◌	
ส		อ	เ		อ

5.

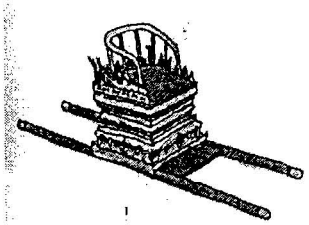
า ป ว

	ล		ส		า	ย

6.

ส ด ล

				◌	
ป		า		ล	

7.

ย ส

		◌่		
เ		ล		ง

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำ
แผนการสอนที่ 19 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องอักษรสูงนำอักษรต่ำ จะทำให้ผู้เรียน อ่าน เขียน และใช้คำ เพื่อสื่อสารได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

อักษรสูงนำอักษรต่ำ คือ คำที่ขึ้นต้นด้วย ขณ ขน ขม ขย ฉน ฉล ฉว ถน ถม ถล ถว เรียกว่าอักษรนำ ออกเสียงอักษรตัวหน้าเป็นเสียงสระอะกึ่งเสียง และออกเสียงอักษรตัวหลังเป็นเสียงวรรณยุกต์ตามอักษรตัวหน้า เช่น ขนุน ฉลาม ถนอม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูอ่าน เรื่อง คนขยัน ให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องคนขยันที่ครูอ่านให้ฟัง แล้วช่วยกันหาคำที่มีอักษรนำในเรื่องคนขยัน
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีอักษรนำในเรื่องคนขยัน
3. ครูแจกใบงานให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ
4. ครูตรวจผลงาน พร้อมเฉลย

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ข้อความเรื่องคนขยัน
2. ใบงาน
3. ชุดการสอนเขียนคำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม

2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดการสอนเขียน
เรื่อง สะกดคำอักษรสูงนำอักษรต่ำ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

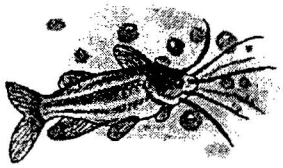
ป ม ล

	ล	า	ฉ		า	

2.

แ น ข า

	่					
	ว			ย		ย

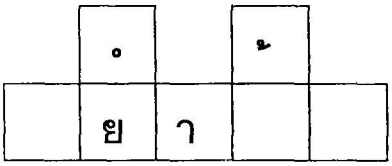
3.

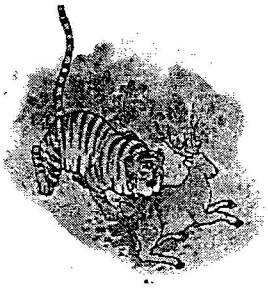
ล แ ง ข

ป		า			ย	

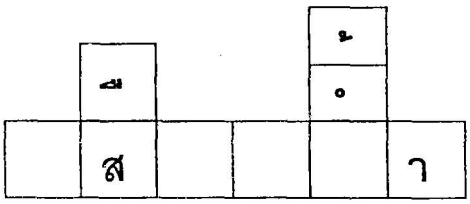
4.

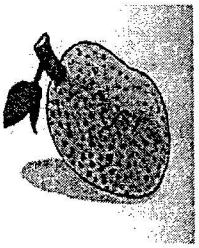
ผ า ข

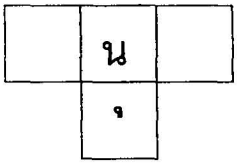
5.

เ อ ข ย

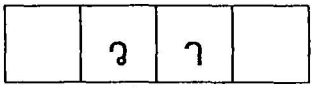
6.

น ข

7.

ย ถ

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว
แผนการสอนที่ 20 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำที่มีอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว จะทำให้ผู้เรียน อ่าน เขียน และใช้คำถูกต้องตามหลักของการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีอักษรกลางนำอักษรเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่ขึ้นต้นด้วย กน ตง ตน ตล ตว ปล เรียกว่า อักษรนำ ที่มี ก นำ น ต นำ ง น ล ว และ ป นำ ล ออกเสียง ก ต และ ป เป็น เสียง กะ ตะ ปะ กึ่งเสียง เช่น กนก ตลก ปลัด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูเล่าเรื่องตัวตลกของครูตลับให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องตัวตลกของครูตลับ อธิบายความหมายและตัวอย่างของคำ
2. ครูนำคำที่มีอักษรนำในเรื่องตัวตลกของครูตลับมาเขียนไว้บนกระดาน
3. ครูให้นักเรียนคัดเลือกคำที่เป็นอักษรกลางนำอักษรเดี่ยวพร้อมกับอ่านให้ฟัง

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนอักษรกลางนำอักษรเดี่ยวให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เรื่อง ตัวตลกของครูตลับ
2. บัตรคำ
3. ชุดการสอนเขียนคำอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

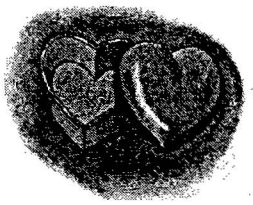
.....

.....

.....

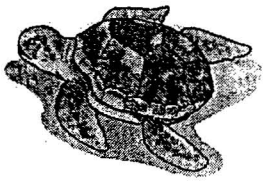
ชุดการสอนเขียน
เรื่อง อักษรกลางนำอักษรเดียว

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

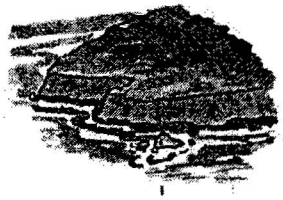
ล บ

	ั	
ต		

2.

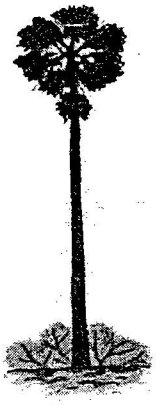
เ ต า น

	่			
			ต	
				ๆ

3.

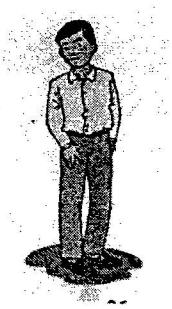
ล ง

	่	
	ิ	
ต		

4.

ต า โ ด

◌ั								
ต	น			ล		ต	น	

5.

ค ป

	ร	ต	ล	
	ง			

6.

ล ด

ต		า	

7.

ต ว ล

◌ั				
		ต		ก

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง แบบทดสอบ หน่วยที่ 3 เรื่อง อักษรทำเสียงพยางค์
แผนการสอนที่ 21 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถทางการเขียนคำของนักเรียน หลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อทดสอบความก้าวหน้าทางการเขียนคำที่มีอักษรนำของนักเรียน

เนื้อหา

แบบทดสอบการเขียนคำ คำที่มีอักษรนำ จำนวน 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูพูดทักทายนักเรียน และสนทนาคำที่มีอักษรนำเพื่อทบทวนก่อนการทดสอบ

ขั้นดำเนินการ

1. ครูแจกแบบทดสอบการเขียนคำที่มีอักษรนำจำนวน 20 ข้อ ให้แก่นักเรียน
2. ครูอธิบายขั้นตอนวิธีการทำแบบทดสอบทีละขั้น
3. หลังจากนั้นครูกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ การทำแบบทดสอบ และสอบถามนักเรียนถึงความมั่นใจในการทำแบบทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบพร้อมเฉลย

สื่อการเรียนการสอน

แบบทดสอบการเขียนคำที่มีอักษรนำ จำนวน 20 ข้อ

การวัดผลประเมินผล

ตรวจแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนนไว้วัดความก้าวหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน
ตอบผิดให้ 0 คะแนน

บันทึกหลังการสอบ

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

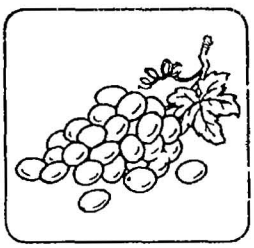
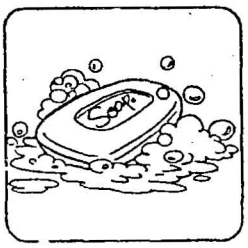
.....

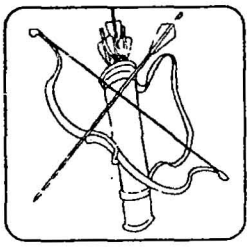
แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
อักษรนำทำเสียงพยางค์

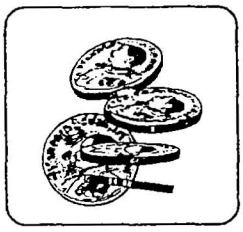
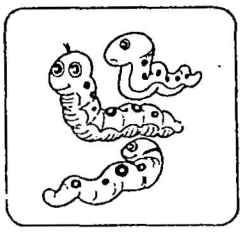
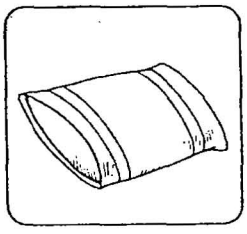
1. เติมคำให้ตรงกับภาพ

แหวน	ธนู	สบู่	องุ่น
ชบา	หมอน	เหรียญ	หนอน

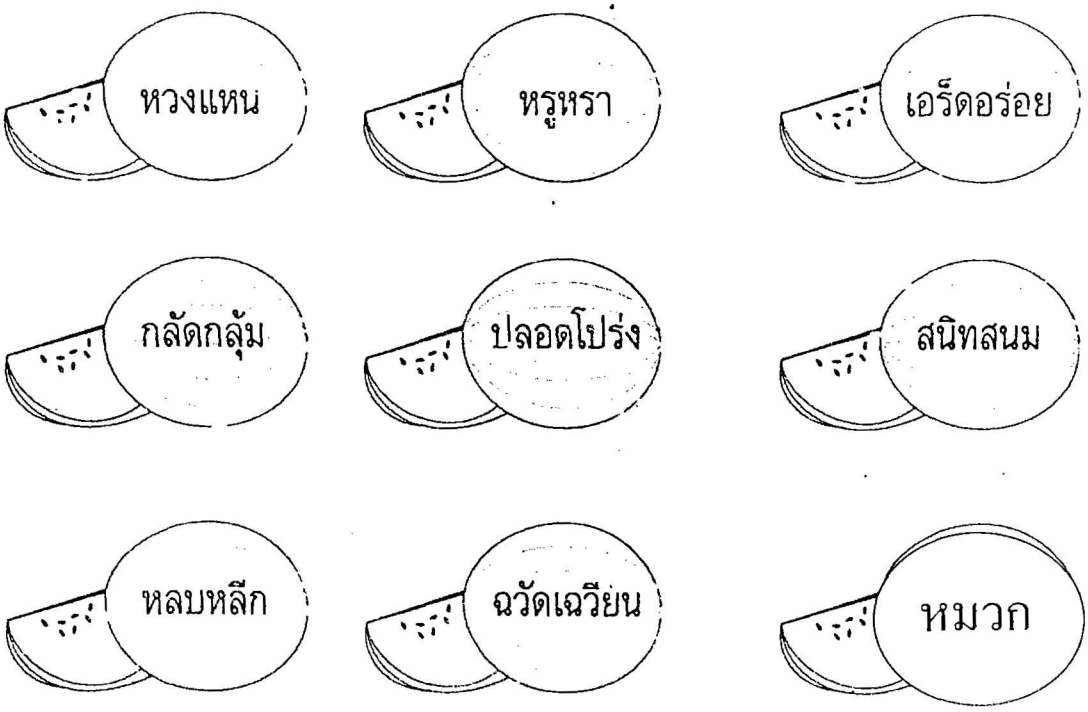

---------- ---------- ---------- ----------

---------- ---------- ---------- ----------

2. ระบายสีภาพคำที่เป็นอักษรนำ

3. เขียนคำที่เป็นอักษรนำมาชนิดละ 3 คำ

---------- ---------- ----------

---------- ---------- ----------

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวการันต์เป็นพยัญชนะตัวเดียว
แผนการสอนที่ 22 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำที่มีตัวการันต์อยู่ได้ถูกต้องจะทำให้เข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวการันต์อยู่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะที่มีเครื่องหมาย " ์ "เรียกว่า "ทัณฑฆาต" กำกับอยู่ข้างบน เครื่องหมาย " ์ " เมื่อใส่ไว้บนพยัญชนะตัวใด จะทำให้พยัญชนะตัวนั้นไม่ออกเสียง เราเรียกพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย " ์ " ว่า ตัวการันต์ เช่น สัตว์ มนต์ พันธ์ จันทร์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ 1. ครูร้องเพลงตัวการันต์

เพลงตัวการันต์

คำร้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประคอง สุทธสาร
ทำนอง ซูกียากี้

มาเถิดพวกเราเชิญออกมา มาเถิดเชิญหาตัวการันต์
โน่นแน่ ดวงจันทร์ และสร้างสรรค์ คำประพันธ์
ทั้งพืชพันธุ์ ตัวการันต์มากมี
(์) ทัณฑฆาตนี้ หากมีที่ใด จะไม่ออกเสียง
ตัวพยัญชนะ และไม้ทัณฑฆาตนี้
ดู ดู ดู ให้ดี ที่เราเรียกว่าตัวการันต์
ดูตัวการันต์ นั้นมากมี ดวงจันทร์ดวงนี้มี ท ร
สร้างสรรค์นั้นหนอ มีตัว ค ทั้งตัว ธ คำประพันธ์
ทั้งพืชพันธุ์ก็มี ธ และ อุ นี้
(์) ทัณฑฆาตชี้ คือตัวการันต์ (ซ้ำ)

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเพลงตามครูจนคล่อง และให้นักเรียนร้องเอง

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำต่างๆ รวมทั้งคำที่มีตัวการันต์มาให้นักเรียนดู

2. ให้นักเรียนแต่ละคนมาหาบัตรคำ คำที่มีตัวการันต์ จากบัตรคำที่ครูนำมาให้ดูให้มากที่สุด พร้อมกับบอกว่ามีอะไรเป็นตัวการันต์

3. ให้นักเรียนอ่านคำที่มีตัวการันต์

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร้องเพลงตัวการันต์ และยกตัวอย่างคำที่มีตัวการันต์ มาคนละ 1 คำ เพื่อเป็นการทบทวน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงตัวการันต์
2. บัตรคำ

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีตัวการันต์เป็นพยัญชนะสองตัว
แผนการสอนที่ 23 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ /50 นาที

ความคิดรวบยอด

การศึกษาเรื่องคำที่มีตัวการันต์จะทำให้อ่าน เขียน และนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวการันต์อยู่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะที่ไม่ต้องการอ่านออกเสียง ซึ่งมีไม้ทัณฑฆาต (์) กำกับอยู่ข้างบน ลักษณะตัวการันต์มีดังนี้

ตัวการันต์เป็นพยัญชนะตัวเดียว เช่น สัตว์ วันศุกร์ รถยนต์
ตัวการันต์เป็นพยัญชนะสองตัว เช่น จันทร์ ศาสตร์ กาญจน์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูให้นักเรียนอ่านแผนภูมิบทร้อยกรองต่อไปนี้

คำที่มีตัวการันต์	พวกเรานั้นควรสังเกต
ทัณฑฆาตเป็นสาเหตุ	ที่ทำให้เสียงหายไป
ลองดูตัวอย่างนี้	จะเป็นที่หายสงสัย
แพทย์ หมอไม่รอใคร	อาทิตย์ จันทร์ วันอังคาร
อารมณ์ ไม่สมปอง	ความทุกข์ หมองสองสถาน
พยากรณ์ คนเมือง กาญจน์	ไม่ระราน เผ่าพันธุ์ ใคร
นิพนธ์ และ ประพันธ์	เข้าเขต ขันธ์ ที่แห่งใหม่
ทั้งหมดหดเสียงหาย	เฉพาะตรงที่มีตัวการันต์

ขั้นสอน

1. ครูสนทนาเรื่องคำที่มีตัวการันต์เกี่ยวกับความหมาย และการอ่าน แล้วให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำจากบทร้อยกรองที่อ่าน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่องคำที่มีตัวการันต์ ดังนี้

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่

คำที่มีตัวการันต์ คือ คำที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่ข้างบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง

ขั้นสรุป

ครูแจกชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวการันต์ให้นักเรียนฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลงตัวการันต์
2. บทร้อยกรอง
3. ชุดการสอนเขียนคำที่มีตัวการันต์

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานนักเรียน

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

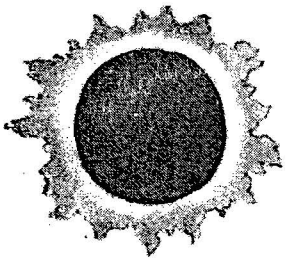
.....

.....

ชุดการสอนเขียน

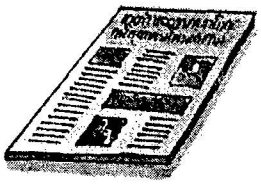
เรื่อง การันต์สำคัญใส่ใจ

<u>คำสั่ง</u> นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ที่กำหนดให้ใส่ในช่องตาราง ให้ได้ความหมายตามภาพ

1.

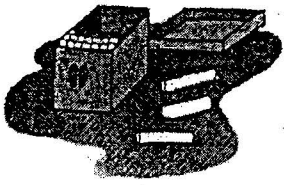
์ า ว ิ ย

ด		ง	อ		ท	ต	

2.

์ ม น ิ ั อ พ

			ส				
ห		ง	ส		พ		

3.

ช ์ ล อ

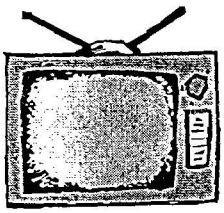
			ก

4. ง ่ ร ฆ

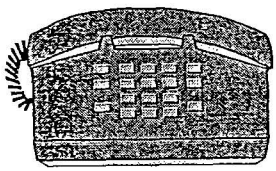
พ		ะ	ส		

5. โ ่ ร ั ศ น

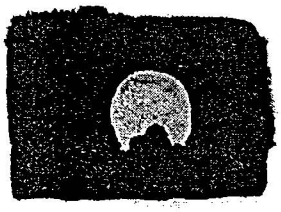
	ท		ท		

6. โ ร ่ พ ท ั

	ท		ศ		

7. ร ่ ะ น ั ร

พ			จ		ท	

แผนการสอนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง แบบทดสอบ หน่วยที่ 4 เรื่อง การันต์สำคัญใส่ใจ
แผนการสอนที่ 24 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา 1 คาบ / 50 นาที

ความคิดรวบยอด

การทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดความสามารถทางการเขียนคำของนักเรียน หลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อทดสอบความก้าวหน้าทางการเขียนคำที่มีตัวการันต์ของนักเรียนได้

เนื้อหา

แบบทดสอบการเขียนคำที่มีตัวการันต์ จำนวน 20 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องคำที่มีตัวการันต์ และให้นักเรียนร้องเพลงคำที่มีตัวการันต์เพื่อเป็นการทบทวนก่อนการทดสอบ

ขั้นดำเนินการ

1. ครูแจกแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ให้แก่นักเรียน
2. ครูอธิบายขั้นตอนวิธีการทำแบบทดสอบทีละขั้น
3. หลังจากนั้นครูกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ การทำแบบทดสอบ และสอบถามนักเรียนถึงความมั่นใจในการทำแบบทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบพร้อมเฉลย

สื่อการเรียนการสอน

แบบทดสอบการเขียนคำที่มีตัวการันต์จำนวน 20 ข้อ

การวัดผลประเมินผล

ตรวจแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนนไว้วัดความก้าวหน้า

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน
ตอบผิดให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกให้ 1 คะแนน

ตอบผิดให้ 0 คะแนน

บันทึกหลังการสอบ

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของครูประจำชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

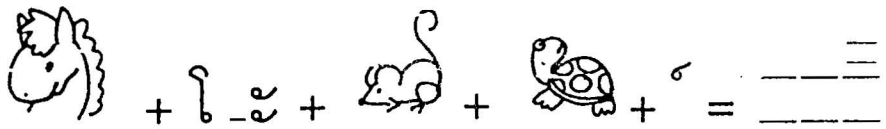
แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

การันต์สำคัญใส่ใจ

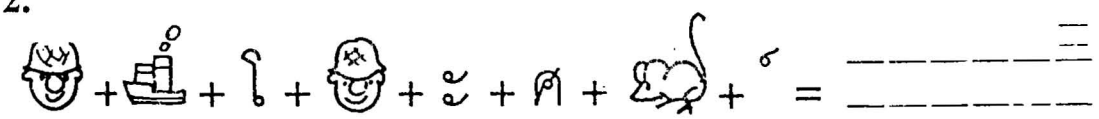
---

1. อ่านคำจากภาพแล้วเขียนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1.

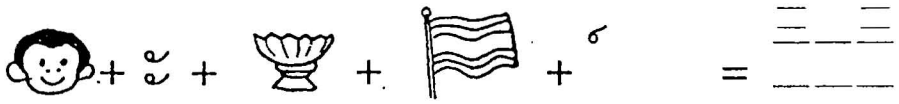
2.

3.

4.

5.

6.

 + ใ + + ◌ิ + ป + ์ = _____

7.

 + ไ + + + ์ = _____

8.

 + า + + ◌ิ + + ป + ์ = _____

---

2. นำคำที่มีตัวการันต์ เติมลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

โทรศัพท์ สวรรค์ อารมณ์ เทศน์ พันธุ์ สัตว์
ซื่อสัตย์ วันอาทิตย์ สงกรานต์ สัปดาห์ โบสถ์ โจทย์

1. นกช่วยแพร่ _____
2. พี่หยอดเหรียญบาทลงในเครื่อง _____
3. _____ หนึ่งมี 7 วัน
4. _____ เป็นวันแรกของสัปดาห์
5. วัน _____ประชาชนเล่นสาดน้ำ
6. เด็กที่ไม่หยิบของผู้อื่น แสดงว่าเป็นคน _____
7. _____เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาพุทธของพระสงฆ์
8. _____ เลขข้อนี้ยากมากจนฉันคิดไม่ออก
9. คุณย่ามี_____ดี ท่านไม่เคยโกรธใครเลย
10. เราไปทำบุญฟัง_____ ที่วัด
11. ช้างเป็น _____บก
12. อำเภอปากน้ำโพอยู่ในจังหวัด นคร_____ เป็นสถาน ที่แม่น้ำ ปิง ยม น่าน ไหลมารวมกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาง นลินนุช อำนวยสิน
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2510
สถานที่เกิด	อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/55 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านใหม่สุขเกษม อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย 64170

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
พ.ศ. 2532	ครุศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยครูพิบูลสงครามพิษณุโลก
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรกรุงเทพมหานคร